NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1425/2006,

annettu 25 päivänä syyskuuta 2006,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonnissa sekä menettelyn päättämisestä tiettyjen Malesiasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonnin osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. TUTKIMUKSEN VIREILLEPANO

(1) Komissio ilmoitti 30 päivänä kesäkuuta 2005 perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]) julkaistussa ilmoituksessa (jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus') aloittavansa tiettyjen Kiinan kansantasavallasta (jäljempänä 'Kiina'), Malesiasta ja Thaimaasta (jäljempänä 'asianomaiset maat') peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuontia yhteisöön koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn.

(2) Menettelyn aloittaminen perustui valitukseen, jonka oli 17 päivänä toukokuuta 2005 jättänyt pääosaa eli tässä tapauksessa yli 25:tä prosenttia yhteisön muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuotannosta edustavaa 29 yhteisön muovisäkkien,
-kassien ja -pussien tuottajaa. Valitukseen sisältynyt näyttö mainitun tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EUVL C 159, 30.6.2005, s. 19.

2. MENETTELYN OSAPUOLET

(3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta valituksen tehneille yhteisön tuottajille, niiden järjestölle, muille yhteisön tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille samoin kuin tavarantoimittajille sekä käyttäjille ja käyttäjien järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä viejämaiden edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(4) Koska Kiinassa, Malesiassa ja Thaimaassa toimivien tunnettujen vientiä harjoittavien tuottajien sekä yhteisön tuottajien ja tuojien määrä on suuri, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa kaavailtiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisen otantamenettelyn käyttöä polkumyynnin ja vahingon määrittämiseksi (katso jäljempänä otantaa koskevat yksityiskohtaiset tiedot).

(5) Jotta kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat halutessaan esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti lomakkeet pyyntöjen esittämistä varten niille vientiä harjoittaville tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Kiinan viranomaisille. 108 yritystä ja ryhmää pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla markkinatalouskohtelua. Kaikki edellä tarkoitetut yritykset ja ryhmät pyysivät myös yksilöllistä kohtelua, jos tutkimuksessa käy ilmi, että ne eivät täytä markkinatalouskohtelun myöntämisedellytyksiä. Kolme yritystä pyysi ainoastaan yksilöllistä kohtelua.

(6) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Lomakevastauksia saatiin viejien, tuojien ja yhteisön tuotannonalan joukosta valitun otannan lisäksi myös kahdelta yhteisön vähittäiskauppiaalta.

(7) Lisäksi joukko muita osapuolia ilmaisi näkemyksensä kirjallisesti. Mahdollisuus tulla kuulluksi annettiin kaikille osapuolille, jotka olivat sitä määräajan kuluessa pyytäneet ja ilmoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(8) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti tutkimuksia seuraavien yritysten toimitiloissa:

Yhteisön tuottajat:

— SP Metal, Pariisi, Ranska, ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset SP Metal Biel, Zaragoza, Espanja ja Jet Sac SA, Auchel, Ranska

— Groupe Barbier SA, Ste Sigolene, Ranska

— Plasticos Romero SA, Murcia, Espanja

— Plasbel SA, Murcia, Espanja

— Alplast SA, Ste Marie aux Mines, Ranska

Etuyhteydettömät yhteisön tuojat:

— FIPP GmbH & Co KG ja siihen etuyhteydessä oleva yritys DEISS GmbH & Co KG, Hampuri, Saksa

Vientiä harjoittavat tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset viejämaissa:

Kiina

— Cedo Shanghai Ltd, Shanghai

— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd, Shenzhen

— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd, Huizhou

— Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Taicang

— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd ja Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi

— Zhongshan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd, Zhongshan

— Weifang Lefu Plastic Products Co., Ltd, Weifang

— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai

— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd ja Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai

— Nantong Huasheng Plastic Products Co., Ltd, Nantong

Malesia

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru

— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam

— Hond Tat Industries S/B, Klang

— Plastic V S/B, Klang

— Poly Carrier Industries S/B, Klang

— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan

Thaimaa

— King Pac Industrial Company Limited, Chonburi

— Multibax Public Co., Ltd, Chonburi

— Naraipak Co., Ltd, Bangkok

— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok

— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakornpathorn

Etuyhteydessä olevat tuojat yhteisössä:

— Cedo Limited UK, Telford, Yhdistynyt kuningaskunta

— Cedo GmbH, Mönchengladbach, Saksa

— Europackaging plc, Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta

— 3S's Limited, Upton-upon-Severn, Yhdistynyt kuningaskunta

— Kordis Limited and Kordis BV, Stratford-upon-Avon, Yhdistynyt kuningaskunta

3. TUTKIMUSAJANJAKSO

(9) Polkumyyntitutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa selvitettiin 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 väliseltä ajalta, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. **OTANTA**

1. KIINALAISIA, MALESIALAISIA JA THAIMAALAISIA VIENTIÄ HARJOITTAVIA TUOTTAJIA KOSKEVA OTANTA

(10) Koska Kiinassa, Malesiassa ja Thaimaassa oli runsaasti vientiä harjoittavia tuottajia, kuten edellä todettiin, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa ehdotettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä.

(11) Jotta komissio voisi päättää näytteenoton tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa menettelyn aloittamisesta ja toimittamaan perustiedot viennistään, kotimarkkinamyynnistään sekä kaikkien niihin etuyhteydessä olevien, tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa ja/tai myyntiä harjoittavien yritysten nimet ja tiedot näiden toiminnasta. Lisäksi kuultiin Kiinan, Malesian ja Thaimaan viranomaisia.

(12) 108 kiinalaista yritystä ja ryhmää, 36 malesialaista yritystä ja 17 thaimaalaista yritystä ilmoittautui ja toimitti pyydetyt tiedot asetetussa määräajassa. Tutkimusajanjakson aikana tapahtuneesta viennistä yhteisöön ilmoitti kuitenkin vain 104 kiinalaista yritystä ja ryhmää, 31 malesialaista yritystä ja 14 thaimaalaista yritystä.

(13) Vientiä harjoittavia tuottajia, jotka veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjakson aikana yhteisöön ja ilmaisivat halunsa kuulua otokseen, pidettiin yhteistyössä toimivina yrityksinä, ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa.

(14) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat edustivat noin 95:tä prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisviennistä Kiinasta, 96:ta prosenttia sen kokonaisviennistä Malesiasta ja 88:aa prosenttia sen kokonaisviennistä Thaimaasta.

(15) Jäljelle jäävät yritykset olivat joko kauppiaita tai sellaisia vientiä harjoittavia yrityksiä, jotka eivät tutkimusajanjakson aikana harjoittaneet vientiä yhteisöön. Näille yrityksille ei siksi määritetä polkumyyntimarginaalia.

(16) Vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät ilmoittautuneet edellä mainitussa määräajassa, katsottiin kieltäytyneen tekemästä yhteistyötä tutkimuksessa.

(17) Otoksen valinnassa otettiin perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon seuraavat kriteerit: vientiä harjoittavan tuottajan koko yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin osalta sekä vientiä harjoittavan tuottajan koko kotimarkkinamyynnin osalta. Katsottiin, että jäljempänä esitettyjen syiden perusteella otannan olisi sisällettävä riittävä määrä kotimarkkinamyyntiä harjoittavia yrityksiä. Sen vuoksi otokseen valittiin huomattavia vientiyrityksiä, joiden osuus kotimarkkinamyynnistä oli edustava.

(18) Tältä pohjalta komissio valitsi alun alkaen otokset, joihin kuului kymmenen kiinalaista, kuusi malesialaista ja kuusi thaimaalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa. Valittujen yritysten osuus mainitun tuotteen Kiinasta tapahtuvasta viennistä yhteisöön oli noin 52 prosenttia, Malesiasta tapahtuvasta viennistä yhteisöön noin 62 prosenttia ja Thaimaasta tapahtuvasta viennistä yhteisöön noin 71 prosenttia.

(19) Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteistyöhalukkaille vientiä harjoittaville tuottajille ja asianomaisten maiden viranomaisille annettiin tilaisuus esittää otoksen valintaa koskevia huomautuksia.

(20) Jotkin kiinalaiset viejät katsoivat, että ne olisi pitänyt sisällyttää otokseen kyseisiä yrityksiä koskevien erityisolosuhteiden perusteella, esimerkiksi tuotetyyppien, liiketoimintamallin tai kustannusrakenteen vuoksi tai koska niillä on yhteyksiä Hongkongissa tai yhteisössä toimiviin ryhmiin. Kun otetaan huomioon tiedon määrä ja otoksen valintaan käytettävissä ollut aika, olisi ollut epätarkoituksenmukaista yrittää hankkia otos, jossa esiintyvät kaikki edellä mainitut tekijät. Sitä ei myöskään edellytetä perusasetuksessa. Lisäksi perusasetuksen mukaisesti tutkimus voidaan rajoittaa viennin sellaiseen suurimpaan edustavaan määrään, joka voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa.

(21) Yksi kiinalaisista viejistä väitti, että WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen mukaisesti komission olisi pitänyt valita otokseen yksinkertaisesti ne viejät, joiden viennin määrä yhteisöön on suurin, ottamatta huomioon kotimarkkinamyynnin määrää. Polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdassa määrätään muun muassa, että

otos viejistä voidaan valita perustuen sellaiseen viennin suurimpaan määrään kyseisestä maasta, joka pystytään kohtuullisesti tutkimaan. Tämä polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan tulkinta on hylättävä. Ensinnäkin kyseisen sopimuksen 6 artiklan 10 kohta ei sisällä mitään, mikä estäisi sisällyttämästä otokseen myös sellaisia viejiä, joilla on edustava kotimarkkinamyynti. Toiseksi vientiä harjoittavien tuottajien otoksen tarkoituksena on kerätä suurin mahdollinen määrä edustavaa tietoa, jonka perusteella polkumyyntimarginaali voidaan laskea. Tässä mielessä on olennaisen tärkeää, että myös kyseessä olevan tuotteen kotimarkkinamyyntiä harjoittavat yritykset kuuluvat otokseen, jotta voidaan määrittää normaaliarvo, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti. Markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset täyttävien yritysten osalta normaaliarvon määrittäminen olisi ongelmallista ilman riittäviä tietoja voitosta ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista. Viennin suurimman mahdollisen määrän, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, olisi siten sisällettävä myös vähintäänkin riittävä määrä yrityksiä, joilla oli kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksona. Tästä syystä valittiin ainoastaan huomattavat vientiyritykset, jotka edustavat niin ikään huomattavaa osaa kotimarkkinamyynnistä, polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 10 kohdan ja perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

(22) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd ja Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd olivat erehdyksessä ilmoittaneet vievänsä yhteisöön suuria määriä mainittua tuotetta, jota ne eivät tosiasiassa olleet itse tuottaneet, vaan kyseessä oli muiden vientiä harjoittavien tuottajien tuotteiden prosessointi. Koska ne olivat tosiasiallisesti myyneet mainittua itse valmistamaansa tuotetta vain vähäisessä määrin, yritykset poistettiin kiinalaisten yritysten otoksesta. Koska yritys on kuitenkin jo tutkittu, sille myönnetään yksilöllinen tarkastelu.

(23) Malesian muovintuottajien järjestö (Malaysian Plastic Manufacturers Association) huomautti, että yksi otoksen ulkopuolelle jääneistä yrityksistä ei ollut ilmoittanut etuyhteydessä olevan yrityksen muovipussien paikallista myyntiä, ja se olisi pitänyt sisällyttää otokseen. Koska tätä raportointivirhettä koskeva tieto saatiin ajoissa, komissio suostui sisällyttämään kyseisen yrityksen otokseen ja poisti samalla otokseen aiemmin valitun yrityksen, jonka vientimyynnin määrä oli pienempi.

(24) Kaikille 22:lle otokseen alun alkaen valitulle yritykselle lähetettiin kyselylomake, ja vastaus saatiin annetussa määräajassa kaikilta muilta paitsi eräältä thaimaalaisyritykseltä, joka oli valittu otokseen mutta joka lopetti yhteistyön myöhemmin.

(25) Kun otetaan huomioon menettelyssä osallisina olevien maiden ja osapuolten suuri määrä ja aikaan liittyvät rajoitukset, komissio päätti, ettei vientiä harjoittaville tuottajille voida perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan nojalla myöntää yksilöllistä tarkastelua, koska se olisi suhteettoman työlästä ja estäisi tutkimuksen saattamisen loppuun kohtuuajassa. Tämän mukaisesti komissio ilmoitti kaikille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille, että se ei tarkastele pyyntöjä yksilöllisesti, vaikka sitä pyydettäisiin. Tällaisia pyyntöjä ei myöskään vastaanotettu 40 päivän määräajan kuluessa, joka oli vahvistettu menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa.

(26) On huomattava, että yksi otokseen kuulumaton mutta tutkimuksen kanssa yhteistyössä toiminut kiinalaisyritys pyysi nimenmuutosta nimestä Jiangmen Xiefeng Plastic Co., Ltd nimeksi Jiangmen Toptype Plastic Products Co., Ltd. Näyttöä esitettiin siitä, että kyseessä oli saman oikeussubjektin nimenmuutoksesta ja että yrityksen oikeudellinen muoto, rakenne tai omistajuussuhteet eivät muutu. Näin ollen kyseisen yrityksen nimi muutettiin tämän asetuksen liitteessä olevaan luetteloon.

2. YHTEISÖN TUOTTAJIEN OTANTA

(27) Yhteisön tuottajien suuren määrän vuoksi esitettiin menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä. Komissio pyysi tämän vuoksi yhteisön tuottajia toimittamaan tietoja samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä.

(28) 34 yhteisön tuottajaa ilmoittautui ja toimitti menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydetyt tiedot. Otokseen valittiin yhteensä viisi yritystä (kolme Ranskasta ja kaksi Espanjasta), jotka edustivat suurinta yhteisön tuotannon edustavaa määrää (noin 18:aa prosenttia), joka pystyttiin kohtuullisesti tutkimaan käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuultiin yhteisön tuottajien järjestöä, joka ei vastustanut asiaa. Kaikki otokseen kuuluneet yhteisön tuottajat tekivät yhteistyötä ja lähettivät vastaukset kyselylomakkeeseen määräajassa. Lisäksi muut valitukseen osallistuneet tuottajat ja valitusta tukeneet tuottajat, jotka toimivat Belgiassa, Tanskassa, Ranskassa, Alankomaissa, Puolassa, Portugalissa, Espanjassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, toimittivat asianmukaisesti joitain yleistietoja vahinkoa koskevaan tarkasteluun.

3. TUOJAOTANTA

(29) Yhteisön tuojien suuren määrän vuoksi esitettiin menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisen otantamenettelyn käyttöä. Komissio pyysi tämän vuoksi tuojia toimittamaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia ja myyntiä koskevia tietoja.

(30) Saamiensa tietojen perusteella komissio valitsi otokseen viisi tuojaa kolmesta jäsenvaltiosta: kaksi Ranskasta, yhden Saksasta ja kaksi Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Asiassa kuultiin kahta tunnettua tuojia edustavaa järjestöä. Tuojat edustivat yhteisön tuojien suurinta edustavaa myyntiä (noin 9:ää prosenttia), joka pystyttiin kohtuullisesti tutkimaan käytettävissä olevassa ajassa. Kaksi tuojaa teki lopulta yhteistyötä ja lähetti vastaukset kyselylomakkeeseen.

4. OSAPUOLILLE ILMOITTAMINEN

(31) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa tiettyjen Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonnissa sekä menettelyn päättämistä Malesiasta peräisin olevan tuonnin osalta. Lisäksi osapuolille asetettiin määräaika, johon mennessä niiden oli esitettävä huomautuksensa kyseisistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön.

(32) Asianomaisten osapuolten esittämiä suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin ja päätelmiä on tarvittaessa muutettu niiden mukaisesti.

C. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. YLEISTÄ

(33) Polyeteenistä valmistettuja muovisäkkejä, -kasseja ja -pusseja jaetaan yleensä vähittäiskaupoissa kuluttajille, jotka käyttävät niitä ostosten kantamiseen, elintarvikkeiden pakkaamiseen ja kotitalousjätteiden hävittämiseen.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(34) Tarkasteltavana olevana tuotteena ovat Kiinasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevat muovisäkit, -kassit ja -pussit, jotka sisältävät polyeteeniä vähintään 20 prosenttia painosta ja joiden paksuus on enintään 100 mikrometriä (”muovipussit”). Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan CN-koodeihin ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 ja ex 3923 29 90.

(35) Muovipusseja valmistetaan polyeteenistä kalvonpuhalluksekstruusiolla tehdystä jatkuvasta letkumaisesta radasta, joka sitten prosessoidaan edelleen leikkaamalla sekä halutulla tavalla saumaamalla ja painamalla sekä liittämällä kahvoja ja/tai sulkimia. Pusseja voidaan valmistaa eripaksuisista polyeteeneistä, joihin on sekoitettu muita muoveja tai lisäaineita. Materiaalin koostumus vaikuttaa sellaisiin pussin ominaisuuksiin kuin lujuus, kestävyys ja hajoavuus, joita edellytetään eri käyttötarkoituksissa.

(36) Tutkimuksen aikana Kiinan viranomaiset sekä useat tuojat ja viejät katsoivat, että tutkimus on liian laaja-alainen, koska se kattoi muun muassa ostoskassit, roskapussit, pakastepussit sekä hedelmä- ja vihannespussit, joiden väitetään poikkeavan toisistaan fyysisten ominaisuuksien, hinnan, myyntikanavien ja käyttötarkoituksen osalta ja joista kuluttajilla väitettiin olevan eri näkemys. Yksi viejä ja monet tuojat pyysivät erityisesti, että suljinpussit (polyeteenipussit, joissa on liukuva suljinmekanismi) jätettäisiin tutkimuksen ulkopuolelle, koska niissä väitettiin olevan eroja raaka-aineen, tuotantoprosessin, ulkomuodon, käyttötarkoituksen ja hinnan osalta sekä siinä, miten kuluttajat ne mieltävät. Toinen tuoja esitti samanlaisen väitteen, joka koski rahankuljetuspusseja, joilla kyseisen tuojan näkemyksen mukaan on ainutlaatuisia teknisiä ja fyysisiä ominaisuuksia ja joita tuottavat vain harvat yritykset.

(37) Eräs malesialainen viejä väitti lisäksi, että joidenkin niiden valmistamien ostoskassien jakelumekanismissa oleva patentoitu piirre aiheuttaisin sen, että kyseinen viejä olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle, koska yhteisön tuotannonala ei väitteen mukaan pysty valmistamaan kyseisin ominaisuuksin varustettuja kasseja. Siitä huolimatta, että tämän patentoidun ominaisuuden tarkoitus on tehdä tuotteesta muita ostoskasseja käytännöllisempi, se ei aiheuta riittävää eroa kyseisten kassien fyysisiin ominaisuuksiin, jotta niitä voitaisiin pitää eri tuotteina. Ne ovat edelleen periaatteessa keskenään vaihdettavissa muihin ostoskasseihin nähden, olipa niissä patentoituja järjestelmiä tai ei.

(38) Vaikka onkin tunnustettua, että on olemassa erityyppisiä muovipusseja, jotka on suunniteltu muun muassa edellä mainittuihin erilaisiin käyttötarkoituksiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikilla näillä erityyppisillä muovipusseilla – myös niillä, joilla on patentoituja ominaisuuksia – on samat fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ja niitä voidaan käyttää toisiaan korvaavasti eri käyttötarkoituksiin: ne ovat pohjimmiltaan polyeteenikalvosta tehtyjä joustavia säiliöitä, joita käytetään elintarvikkeiden pakkaamiseen ja kuljettamiseen. Muovipussien käyttötarkoitus on aina sama, vaikka kuljetettavat tai pakattavat tavarat voivat vaihdella (ovat esimerkiksi vähittäiskauppatavaroita, elintarvikkeita, jätteitä). Tässä yhteydessä olisi huomattava, että perusasetuksessa ei edellytetä, että tutkimukset kattavat tuotteita, jotka ovat samanlaisia kaikilta ominaisuuksiltaan, kuten tuotantoprosessin, hinnan, myyntikanavien tai kuluttajien näkemyksen osalta. Komission johdonmukaisena käytäntönä on ollut pikemminkin vaatia, että tuotetyyppien pitämiseksi yhtenä tuotteena riittää, jos niillä on samat fyysiset, tekniset ja/tai kemialliset perusominaisuudet.

(39) Näin ollen kaikkia erityyppisiä Kiinasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevia muovipusseja, jotka luokitellaan CN-koodeihin ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 ja ex 3923 29 90, pidetään tässä tutkimuksessa yhtenä tuotteena.

3. SAMANKALTAINEN TUOTE

(40) Komissio totesi, että Kiinan, Malesian (joka oli myös vertailumaana) ja Thaimaan kotimarkkinoilla tuotetut ja myydyt muovipussit ja asianomaisista maista yhteisöön viedyt muovipussit sekä yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät muovipussit ovat fyysisiltä, kemiallisilta ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tästä syystä pääteltiin, että kaikki ovat samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

D. **POLKUMYYNTI**

1. YLEISET MENETELMÄT

(41) Seuraavassa esiteltyjä yleisiä menetelmiä on sovellettu kaikkiin Malesiassa ja Thaimaassa toimiviin vientiä harjoittaviin tuottajiin sekä tutkimuksessa yhteistyössä toimineisiin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään siten, että kunkin asianomaisen viejämaan osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata koskevat tiedot.

1.1 **Normaaliarvo**

(42) Komissio tutki ensin perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, oliko kukin vientiä harjoittava tuottaja myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta edustavassa määrin riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla eli oliko kyseisen myynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia vastaavasta yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä.

(43) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoitten kokonaismyynniltään edustavien yritysten kotimarkkinoillaan myymät tuotetyypit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät tyypit tai suoraan verrattavissa niihin. Käytetyt kriteerit olivat seuraavat: muovipussien raaka-ainetyyppi, koko, väri, painatukset, sulkemismekanismi, kahvat ja muotoilu.

(44) Tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön vietäväksi myydyn vastaavan tuotetyypin kokonaismäärästä.

(45) Tämän jälkeen komissio tutki, voitiinko kunkin muovipussityypin, jonka osalta kunkin yrityksen kotimarkkinamyynti kussakin viejämaassa oli edustavaa, kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tätä varten määritettiin, kuinka suuri osuus kunkin vietyjä tuotelajeja vastaavan lajin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli kannattavaa tutkimusajanjaksona.

(46) Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli yli 80 prosenttia tuotetyypin kokonaismyynnistä ja kun kyseisen tuotetyypin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa. Tämä hinta laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjaksona riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(47) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan tuon kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(48) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.

(49) Kun normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotetyypin kotimarkkinahintoja, oli sovellettava toista menetelmää. Tällöin komissio määritti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(50) Laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä kohtuullinen voittomarginaali kunkin viejän vientiin myytyjen tuotelajien tuotantokustannuksiin, jotka oikaistiin tarvittaessa.

(51) Kaikissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Tätä varten komissio selvitti, olivatko tiedot kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä koituneesta voitosta luotettavia.

1.2 **Vientihinta**

(52) Kaikissa niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(53) Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien yhteisössä toimivien tuojien kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oikaistiin asianmukaisesti kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja kohtuullisen voiton huomioon ottamiseksi. Tässä käytettiin etuyhteydessä olevien tuojien omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Voittomarginaali määritettiin yhteistyössä toimivilta etuyhteydettömiltä tuojilta saatujen tietojen perusteella.

1.3 **Vertailu**

(54) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(55) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Kaikille tutkituille vientiä harjoittaville tuottajille myönnettiin oikaisut kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin perustelluksi.

1.4 **Polkumyyntimarginaalit**

(56) Polkumyyntimarginaalit määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotetyyppikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja edellä kuvatun mukaisesti määritettyä vientihinnan painotettua keskiarvoa.

(57) Niiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka ilmoittautuivat perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti mutta jotka eivät kuuluneet otokseen, polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(58) Komission vakiintuneena käytäntönä on polkumyyntimarginaalia määrittäessä ollut pitää etuyhteydessä olevia tai samaan ryhmään kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä yksikkönä, jolle määritetään yksi ainoa polkumyyntimarginaali. Tämä johtuu etenkin siitä, että yksilöllisten polkumyyntimarginaalien määrittäminen voisi rohkaista yrityksiä kiertämään polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja siten tehdä niistä tehottomia, koska keskenään etuyhteydessä olevilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi mahdollisuus ohjata yhteisöön suuntautuva vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen polkumyyntimarginaali on alhaisin.

(59) Tämän käytännön mukaisesti kohdeltiin samaan ryhmittymään kuuluvia, keskenään etuyhteydessä olevia vientiä harjoittavia tuottajia yhtenä ja samana yksikkönä, jolle vahvistettiin yksi ja sama polkumyyntimarginaali, joka määritettiin vastaaviin ryhmittymiin kuuluvien yhteistyössä toimineiden tuottajien polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella.

(60) Polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi yhteistyöstä kieltäytyneille vientiä harjoittaville tuottajille määritettiin ensin yhteistyöstä kieltäytymisen taso. Sitä varten verrattiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittaman yhteisöön suuntautuneen viennin määrää Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin.

(61) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea (yli 85 prosenttia) Malesiassa ja Thaimaassa, katsottiin sopivaksi vahvistaa näissä maissa yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien jäännöspolkumyyntimarginaali yhtä korkeaksi kuin korkein yhteistyössä toimineelle viejälle määritetty tulli.

(62) Kiinan osalta on huomattava, että vaikka yhteistyön kokonaisaste oli korkea, kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa antoi vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, mistä syystä niiden katsottiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti kieltäytyneen yhteistyöstä, kuten jäljempänä kuvataan. Koska kyseiset yritykset kieltäytyivät tarkoituksellisesti yhteistyöstä, kaikkien yhteistyöhön osallistumattomien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien jäännöspolkumyyntimarginaali perustui käytettävissä oleviin tietoihin. Näin ollen katsottiin asianmukaiseksi, että jäännöspolkumyyntimarginaali määritettäisiin samalle tasolle kuin edustaville tuotelajeille määritetty marginaali, joka asetettiin niille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalous- tai yksilöllistä kohtelua. Ei ollut merkkejä siitä, että yhteistyöstä kieltäytyneet vientiä harjoittavat tuottajat olisivat osallistuneet polkumyyntiin vähemmässä määrin.

2. MALESIA

2.1 **Normaaliarvo**

(63) Kolmella yrityksellä oli kotimarkkinoilla edustava kokonaismyynti. Kotimarkkinoilla myytävien ja vientiin tarkoitettujen toisiaan vastaavien tuotetyyppien puuttuessa kyseisiä yrityksiä koskeva normaaliarvo oli kuitenkin määritettävä edellä esitetyllä menetelmällä. Myös niiden kolmen yrityksen osalta, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo oli määritettävä edellä esitetyllä tavalla.

(64) Niiden kolmen yrityksen osalta, joilla oli edustava kotimarkkinamyynti, normaaliarvon määrittämisessä käytettiin niiden tavanomaisessa kaupankäynnissä saamaa voittoa sekä aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka perustuivat niiden omaan kotimarkkinamyyntiin.

(65) Niille kolmelle yritykselle, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuus määritettiin kotimarkkinamyyntiä harjoittavien kolmen yrityksen keskimääräisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella.

(66) Koska samankaltaisen tuotteen yleisesti kannattavaa kotimarkkinamyyntiä oli ainoastaan yhdellä malesialaisella viejällä, samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden kotimarkkinamyynnin keskimääräistä kannattavuustasoa – 5,5 prosenttia – käytettiin määritettäessä normaaliarvo niille kolmelle yritykselle, joilla ei ollut kotimarkkinamyyntiä, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2.2 **Vientihinta**

(67) Vientiä harjoittavat kuusi tuottajaa veivät tuotetta yhteisöön joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai yhteisössä tai Indonesiassa sijaitsevien etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden välityksellä. Kun vientiä harjoitettiin yhteisössä sijaitsevien etuyhteydessä olevien viejien välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti edellä johdanto-osan 53 kappaleessa esitetyllä tavalla.

2.3 **Vertailu**

(68) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla, kuten esitettiin edellä johdanto-osan 54 ja 55 kappaleessa, tarvittaessa oikaisujen avulla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(69) Indonesian kautta kulkeneeseen myyntiin sovellettiin palkkioiden 3,3 prosentin oikaisua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti. Palkkioiden määrä perustui indonesialaisyrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin ja 3 prosentin voittomarginaaliin. Koska etuyhteydessä olevien yritysten myynti vaikutti indonesialaisyrityksen voittoon, 3 prosentin voittomarginaali määritettiin etuyhteydettömän kauppiaan saavuttaman voittomarginaalin perusteella.

(70) Eräs muu viejä vaati, että sen yhteisössä soveltamia myyntihintoja on oikaistava, jotta otettaisiin huomioon viejän uusimman (tutkimusajanjakson jälkeen tehdyssä) myyntisopimuksen sisältämä mahdollisuus hinnankorotukseen, jonka kyseinen viejä väitti kompensoivan tappioita, joita sille aiheutui tutkimusajanjaksolla raaka-aineiden hintojen nousun vuoksi. Koska hintaa ei oikaistu tutkimusajanjaksolla ja koska ei ole näyttöä siitä, että uudella sopimuksella on yhteys aiempaan hintakehitykseen, tähän ei voida myöntyä.

2.4 **Polkumyyntimarginaalit**

(71) Polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru	0 %
— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam	0 %
— Hond Tat Industries S/B, Klang	4,0 %
— Plastic V S/B, Klang	0 %
— Poly Carrier Industries S/B, Klang	0 %
— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan	9,1 %
— Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	7,3 %
— Kaikki muut yritykset	9,1 %

(72) Komissio selvitti, voidaanko koko Malesian kattavan polkumyyntitason osoittaa ylittävän 2 prosentin vähimmäistason, kuten perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetään. Tätä tarkoitusta varten katsottiin tarkoituksenmukaiseksi ekstrapoloida otoksen tulokset – mukaan luettuna niiden yritysten tulokset, jotka eivät harjoittaneet polkumyyntiä – jotta voitaisiin arvioida otokseen kuulumattomien yritysten polkumyyntitaso. Polkumyynnin määrä otoksessa, ilmaistuna prosentteina otoksen CIF-vientiarvosta, oli alle 2 prosenttia. Näin ollen koko Malesiaa koskeva polkumyyntimarginaali oli alle vähimmäistason. Näissä olosuhteissa menettely olisi päätettävä Malesiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta eikä tulleja pidä ottaa käyttöön.

(73) Yhteisön tuotannonala väitti, että perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa ei säädetä koko maan kattavan polkumyyntimarginaalin vähimmäistason määrittämisestä.

(74) Komissio hylkäsi tämän tulkinnan. Perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetään selkeästi, että menettely on päätettävä, jos polkumyyntimarginaali on vähemmän kuin 2 prosenttia. Koska menettely pannaan vireille tiettyä maata vastaan, tämä koskee erityisesti koko maan kattavaa marginaalia.

(75) Yhteisön tuotannonala väitti lisäksi perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädettävän, että nollamarginaaleja ja vähimmäistason marginaaleja ei pitäisi ottaa huomioon määritettäessä polkumyyntitullia otokseen kuulumattomille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille. Kyseisessä artiklassa vahvistetaan kuitenkin *enimmäistulli* vientiä harjoittaville tuottajille siinä tapauksessa, että tulleja on sovellettava. Koska kävi ilmi, että polkumyyntiin osallistuneet malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat edustavat ainoastaan pientä osaa Malesian kokonaisviennistä, katsottiin asianmukaiseksi, kuten edellä johdanto-osan 72 kappaleessa todettiin, käyttää koko otoksen tulosten ekstrapolointia koko maan kattavan määrityksen perustana.

3. THAIMAA

3.1 **Normaaliarvo**

(76) Kolmella yrityksellä oli kotimarkkinoilla edustava kokonaismyynti. Kotimarkkinoilla myytävien ja vientiin tarkoitettujen toisiaan vastaavien tuotetyyppien puuttuessa kyseisiä yrityksiä koskeva normaaliarvo oli kuitenkin määritettävä edellä esitetyllä menetelmällä. Myös niiden yritysten osalta, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo oli määritettävä edellä esitetyllä tavalla.

(77) Näiden kolmen yrityksen kohdalla käytettiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka perustuivat niiden omaan kotimarkkinamyyntiin. Kahdelle yritykselle, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuus määritettiin kotimarkkinamyyntiä harjoittavien kolmen yrityksen keskimääräisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella.

(78) Niiden kahden yrityksen osalta, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä, käytettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä saatua voittoa. Yrityksen omaa voittoa ei voitu käyttää kolmannen yrityksen osalta, jolla oli edustava kotimarkkinamyynti, koska alle 10 prosenttia voitosta oli saatu tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(79) Koska yhdelläkään thaimaalaisella viejällä ei ollut yleisesti kannattavaa kotimarkkinamyyntiä, niiden kahden yrityksen normaaliarvon määrittämiseksi, joilla ei ollut kotimarkkinamyyntiä, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti kohtuullista voittomarginaalia, joka perustui yhden thaimaalaisyrityksen saamaan voittoon kotimarkkinoilla myydyistä saman yleisen luokan tuotteista. Samoin meneteltiin sen yrityksen kohdalla, jolla oli alle 10 prosentin kotimarkkinamyynti.

3.2 **Vientihinta**

(80) Yhteistyössä toimineiden viiden vientiä harjoittavan tuottajan vienti oli tapahtunut suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Vientihinnat määritettiin siten perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

3.3 **Vertailu**

(81) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla, kuten edellä esitettiin, tarvittaessa oikaisujen avulla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

3.4 **Polkumyyntimarginaalit**

(82) Polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

— King Pac Industrial Co Ltd, Chonburi ja Dpac Industrial Co., Ltd, Bangkok	14,3 %
— Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %
— Naraipak Co., Ltd ja Narai Packaging (Thailand) Ltd, Bangkok	10,4 %
— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %
— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %
— Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	7,9 %
— Kaikki muut yritykset	14,3 %

4. KIINAN KANSANTASAVALTA

4.1 **Markkinatalouskohtelu ja yksilöllinen kohtelu**

(83) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan 1–6 alakohdan mukaisesti normaaliarvo on määritettävä Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa niille vientiä harjoittaville tuottajille, joiden on todettu täyttävän 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset. Kyseiset vaatimukset ovat lyhyesti seuraavat:

1) liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan;

2) kirjanpito tarkastetaan riippumattomasti ja kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IAS) mukaisesti, ja sitä sovelletaan kaikkiin tarkoituksiin;

3) aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johtuvia merkittäviä vääristymiä ei ole;

4) konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat oikeusvarmuuden ja vakauden; ja

5) valuuttojen muuntaminen tapahtuu markkinahintaan.

(84) Niistä vientiä harjoittavista kiinalaistuottajista, jotka oli otettu huomioon otoksen valinnassa ja jotka olivat toimineet yhteistyössä, 108 pyysi perusasetuksen 2 artiklan

7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja toimittivat vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitetut markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitetut lomakkeet täytettyinä annetun määräajan kuluessa. Kolme yritystä pyysi ainoastaan yksilöllistä kohtelua ja palautti markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitetun lomakkeen ohjeiden mukaisesti osittain täytettynä. Tutkittujen kymmenen kiinalaisyrityksen osalta komissio hankki kaikki tarpeellisina pidetyt tiedot ja tarkasti markkinatalouskohtelupyynnössä toimitetut tiedot kyseisten yritysten tiloissa.

(85) Todettiin, että tutkituista kymmenestä kiinalaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta seitsemän on osoittanut täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyt viisi vaatimusta, ja niille olisi siksi myönnettävä markkinatalouskohtelu, kun taas yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta päätettiin, että sille ei pidä myöntää markkinatalouskohtelua.

(86) Lisäksi kahden jäljelle jäävän tutkitun vientiä harjoittavan kiinalaistuottajan sekä yhden otokseen kuulumattoman vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla havaittiin, että ne olivat toimittaneet perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettuja vääriä tai harhaanjohtavia tietoja.

(87) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ei ilmoittanut markkinatalouskohtelua koskevassa pyyntölomakkeessa ja polkumyyntiä koskevissa kyselyvastauksissa, missä liikesuhteessa ne olivat toisiinsa, ja toinen näistä yrityksistä toimitti väärennettyjä todisteita kyseisten yritysten liikesuhteen osittaiseksi salaamiseksi.

(88) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että komission johdonmukaisena käytäntönä on tutkia, täyttääkö etuyhteydessä olevien yritysten ryhmä kokonaisuudessaan markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset. Tämä on tarpeen sen välttämiseksi, että yritysryhmän myynti kanavoidaan ryhmän sisällä sellaisen etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, jolle on myönnetty yksilöllinen tulli ja markkinatalousasema, mikäli toimenpiteitä otettaisiin käyttöön. Siitä syystä tapauksissa, joissa tytäryritys tai jokin toinen etuyhteydessä oleva yritys on tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja ja/tai myyjä, kaikkien etuyhteydessä olevien yritysten etuyhteys on ilmoitettava sen varmistamiseksi, että jos toimenpiteitä otetaan käyttöön, etuyhteydessä oleville yrityksille vahvistetaan sama polkumyyntimarginaali. Kaikkien tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai myyntiin osallistuvien etuyhteydessä olevien yritysten on lisäksi annettava markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitetun lomakkeen edellyttämät tiedot, jotta voidaan tutkia, täyttävätkö kyseiset yritykset myös perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kriteerit. Kaikkien etuyhteydessä olevien tuottajien on vastattava myös kyselylomakkeeseen.

(89) Käsiteltävänä olevassa asiassa kumpikin yritys erikseen täytti velvoitteensa toimittaa markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevassa lomakkeessa vaaditut tiedot, mutta kyseiset etuyhteydessä olevat yritykset yrittivät salata keskinäisen liikesuhteensa. Koska keskinäinen liikesuhde ei tullut ilmi, toista näistä etuyhteydessä olevista yrityksistä ei tutkittu yhdessä otokseen valitun yrityksen kanssa, toisin kuin tavallisesti olisi menetelty. Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella ei siten ollut mahdollista tutkia asianmukaisesti kaikkia ryhmän etuyhteydessä olevia yrityksiä. Tästä syystä ei voitu vahvistaa, että ryhmä kokonaisuudessaan täyttää markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset.

(90) Näin ollen sekä tutkitun vientiä harjoittavan tuottajan että siihen etuyhteydessä olevan yrityksen, joka on tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin osallistuva tuottaja, katsottiin olevan yhteistyöstä kieltäytyneitä vientiä harjoittavia tuottajia.

(91) Yhden jäljelle jäävän yrityksen osalta löydettiin näyttöä siitä, että se oli tietoisesti antanut kyselylomakkeessa vääriä tietoja vientimyynnistä ja väärentänyt laskuja tarkastuskäynnin yhteydessä jäljempänä johdanto-osan 112 kappaleessa kuvatulla tavalla. Koska yritys katsottiin yhteistyöstä kieltäytyneeksi viejäksi, todettiin, että sen markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä ei ollut aiheellista tehdä päätöstä ja että kyseiselle yritykselle ei näissä oloissa voitu laskea yksilöllistä marginaalia.

(92) Asianomaisille vientiä harjoittaville tuottajille ja yhteisön tuotannonalalle annettiin tilaisuus esittää huomautuksensa edellä mainituista päätelmistä.

(93) Edellä johdanto-osan 85 kappaleessa tarkoitettu kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ei kyennyt osoittamaan täyttävänsä edellä mainitut vaatimukset 1, 2 ja 3, ja tästä syystä sille ei myönnetty markkinatalouskohtelua. Kyseisen yrityksen ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten tutkimuksessa kävi ilmi, että tähän ryhmään kuuluu kaksi tuotantoyksikköä, joista toinen on kiinalainen yritys ja toinen hongkongilaisen emoyrityksen Kiinassa toimiva tytäryritys. Yritys ei kyennyt osoittamaan, että Kiinan valtio ei vaikuta kyseisen tytäryrityksen johtamiseen.

Lisäksi kiinalaistuottajan toimiluvassa todetaan, että tietty vähimmäisprosenttiosuus tuotoksesta on vietävä maasta. Yritys väitti, että se voisi hankkia paikallisviranomaisilta luvan kotimarkkinamyyntiin, toisin sanoen rajoittamattoman liiketoimintaluvan. Se ei kuitenkaan esittänyt näyttöä väitteensä tueksi, ei myöskään pyytänyt poistamaan tätä ilmeistä rajoitusta toimiluvastaan eikä muuttanut yhtiöjärjestystään, jossa vientivaatimus niin ikään mainittiin. Näin ollen todettiin, että yritys ei esittänyt riittävää näyttöä siitä, että se voi harjoittaa myyntiä vapaasti ja joustavasti markkinasignaalien perusteella, mikä sisältäisi mahdollisuuden myös kotimarkkinamyyntiin. Tällainen rajoitus johtuu valtion merkittävästä puuttumisesta yrityksen toimintaan, toisin sanoen liiketoimintaluvasta, jossa rajoitetaan yrityksen toiminta-ala vientimarkkinoihin.

(94) Edellä mainituista syistä hylättiin myös yrityksen yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö, koska yritys ei täytä perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan b alakohdan vaatimuksia eli sitä, että vientihinnoista ja -määristä päätetään vapaasti.

(95) Koska hongkongilaisen emoyrityksen tytäryritys toimii kassaperusteisesti, vaatimuksen 2 osalta katsotaan, että sen tilit eivät vastaa kansainvälisten tilinpäätösnormien (IAS) edellyttämää suoriteperusteisen kirjanpidon periaatteen mukaisuutta. Lisäksi se, että kyseisen tytäryrityksen toimintoja ei ole eroteltu toisen tuotantoyrityksen toiminnoista, synnyttää epäilyjä kummankin tuotantoyksikön tilien todenperäisyydestä erityisesti kustannusten osalta. Tästä syystä ei voida katsoa, että markkinatalouskohtelun vaatimus 2 täyttyisi.

(96) Tytäryritys ei selkeästi osoittanut, miten maankäyttöoikeudet ja tehdasrakennukset oli hankittu tai tehtiinkö niistä poistoja. Tästä syystä katsotaan, että markkinatalouskohtelun vaatimus 3 ei täyty, koska yritys ei ole osoittanut, että maankäyttöoikeuksiin ja tehdasrakennusten hankintaan liittyviä aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä juontuvia vääristymiä ei esiinny.

(97) Erään toisen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimiluvassa ja yhtiöjärjestyksessä oli kohta, jonka mukaan 100 prosenttia yrityksen tuotoksesta on vietävä ulkomaille. Yrityksellä oli siten tutkimusajanjaksolla vientivelvoite, ja komissio katsoi alun alkaen, että yritys ei ollut vapaa tekemään liiketoimintaa koskevia päätöksiä markkinasignaalien perusteella; tästä syystä markkinatalouskohtelun ensimmäinen vaatimus ei täyty. Kyseinen yritys toimitti kuitenkin näyttöä siitä, että mainitut rajoitukset oli poistettu maaliskuussa 2006. Lisäksi yritys perusteli päätöstään olla harjoittamatta kotimarkkinamyyntiä tutkimusajanjaksoon asti sekä sen aikana toimittamalla näyttöä siitä, että kyseinen päätös oli tehty ainoastaan yrityksen tilannetta ja sen markkinanäkymiä silmällä pitäen, ja näin ollen toimiluvassa olevasta vientivelvoitteestaan huolimatta valtio ei todellisuudessa puuttunut yrityksen toimintaan. Koska yrityksen toimiluvassa ei enää ole vientivelvoitetta ja koska yritys perusteli väitteensä, jonka mukaan ilmeinen rajoitus oli vanhentunut jo ennen sen poistamista, yritys täyttää markkinatalouskohtelun ensimmäisen vaatimuksen.

(98) Kiinan valtio ja useat viejät väittivät, että komissio teki markkinatalousasemaa koskevan päätöksensä pelkästään otokseen kuuluneiden yritysten perusteella eikä ottanut huomioon otoksen ulkopuolelle jääneiden noin 100 yrityksen markkinatalouskohtelua koskevaa pyyntöä. Väitteen mukaan komission olisi päätettävä erikseen kustakin markkinatalouskohtelua koskevasta pyynnöstä riippumatta siitä, kuuluuko kyseinen viejä otokseen vai ei.

(99) Ensinnäkin on huomattava, että tässä menettelyssä oli mukana ennätyksellisen suuri määrä, yli sata yhteistyössä toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa. Komission oli näissä oloissa varmistettava, että tutkimus voitiin toteuttaa käytettävissä olevin resurssein säädetyssä määräajassa noudattaen markkinatalouskohtelua koskevien pyyntöjen arviointikriteerejä.

(100) Komission näkemyksen mukaan voimassa oleva otantaa koskeva säännös (perusasetuksen 17 artikla) kattaa täysin markkinatalouskohtelua pyytäneiden yritysten tilanteen. Otantamenettelyn luonteesta johtuu, että viejille ei voida myöntää yksilöllistä arviointia markkinatalousmaissa eikä siirtymätalousmaissa, ja otoksesta tehtyjä päätelmiä sovelletaan myös niihin viejiin.

(101) Perusasetuksen 17 artiklassa säädetään yleisestä menetelmästä, jota sovelletaan siinä tapauksessa, että yksilöllinen tarkastelu ei yritysten suuren määrän vuoksi ole mahdollista; toisin sanoen kyseessä on edustava otos. Mikään ei estä soveltamasta kyseistä menetelmää tapauksessa, jossa asianomaisten yritysten suureen määrään sisältyy paljon markkinatalouskohtelua pyytäneitä yrityksiä.

(102) Se, myönnetäänkö otokseen kuuluvalle ja hakemuksen esittäneelle yritykselle markkinatalous- tai yksilöllinen kohtelu vai ei, onkin tekninen kysymys, jolla on merkitystä vain polkumyyntimarginaalin määrittämismenetelmän kannalta. Se vaikuttaa ainoastaan polkumyyntilaskelmassa käytettäviin tietoihin, joko kyseisen yrityksen omiin tai vertailumaan tietoihin. Kaikkien otosmenettelyjen tavoin määritetään kaikkien otokseen kuuluvien yritysten painotettu keskiarvo riippumatta siitä, mitä menetelmää kunkin yrityksen polkumyyntilaskelmassa on käytetty markkinatalous- tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä koskevan arvion tuloksena. Markkinatalous- tai yksilöllisen kohtelun ei siis pitäisi estää normaalien otantamenettelyjen soveltamista.

(103) Otantamenettelyn perimmäisenä tarkoituksena on sovittaa hallintoresurssit, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi ripeästi ja säädettyjen määräaikojen puitteissa, yhteen mahdollisimman yksilöllisen analyysin kanssa. Tässä tapauksessa markkinatalouskohtelua koskevien pyyntöjen määrä oli niin huomattava, että joissain muissa tapauksissa toteutettu yksilöllinen tarkastelu oli hallinnon kannalta mahdoton. Siksi katsottiin kohtuulliseksi soveltaa myös kaikkiin otoksen ulkopuolelle jääneisiin yrityksiin painotettua keskimääräistä marginaalia, joka on määritetty kaikkien otokseen valittujen yritysten perusteella johdanto-osan 17 kappaleessa vahvistetuin kriteerein riippumatta siitä, onko kyseisille yrityksille myönnetty markkinatalous- tai yksilöllistä kohtelua.

(104) Yhteisön tuotannonala vastusti markkinatalouskohtelun myöntämistä edellä kuvatuille viidelle yritykselle.

(105) Yhteisön tuotannonala väitti, että yhtä niistä yrityksistä, joille markkinatalouskohtelu oli myönnetty, pidetään yleisesti valtionyhtiönä, ja koska kyseinen yritys on viime aikoihin saakka ollut yksi suurimmista valtion omistamista kauppayhteenliittymistä, se todennäköisesti hyötyy edelleen edullisesta asemastaan Kiinan valtioon nähden, mikä vaikuttaa yrityksen toimintaan. Lisäksi yhteisön tuotannonala huomautti, että aiemmin valtion omistamalta yritykseltä nykyiselle yritykselle tehdyllä omaisuudensiirrolla saattaa olla vaikutuksia. Komissio tarkisti kyseisen yrityksen omistukseen ja valvontaan liittyvät rakenteet ja totesi, että yksityiset sijoittajat olivat johtaneet sitä vuodesta 2002 ilman valtion valvontaa. Lisäksi komissio tutki valtion omistamalta yritykseltä tehdyn omaisuudensiirron ja oli vakuuttunut siitä, että se toteutettiin markkinatalousolosuhteissa. Nämä päätelmät kyseenalaistavaa näyttöä ei ole toimitettu. Edellisten seikkojen lisäksi yhteisön tuotannonala katsoi, että koska kyseinen yritys oli saanut vientitukea, sille ei pitäisi myöntää markkinatalouskohtelua. Tuen määrä ja laatu eivät kuitenkaan oikeuta epäämään markkinatalouskohtelua.

(106) Erään toisen yrityksen osalta, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, yhteisön tuotannonala väitti, että koska sen vientituotteet on enimmäkseen valmistettu edellä tarkastellun yrityksen kanssa tehdyin jalostuskorvausjärjestelyin, myöskään sille ei pitäisi myöntää markkinatalouskohtelua. Koska ensin mainitun yrityksen on kuitenkin todettu täyttävän markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset, ei ole perusteita katsoa, että myöntämisedellytykset eivät täyty näiden kahden yrityksen välisten jalostuskorvausjärjestelyjen takia.

(107) Erään kolmannen yrityksen osalta, jolle markkinatalouskohtelu myönnettiin, yhteisön tuotannonala katsoi, että koska yritys ei ollut vielä tuottanut voittoa, se ei toimi markkinatalousolosuhteissa. Komission käsityksen mukaan tämä ei kuitenkaan ole epänormaalia perustamisvaiheessa ja sopii markkinatalousolosuhteisiin. Yhteisön tuotannonala katsoi myös, että tutkimusajanjaksolla yrityksen toimiluvan sisältämä viennin vähimmäisvelvoite on ristiriidassa markkinatalouskohtelun myöntämiseksi edellytetyn ensimmäisen vaatimuksen kanssa. Komission käsityksen mukaan tämä ei kuitenkaan aiheuttanut tosiasiallista rajoitusta tutkimusajanjaksolla. Perusteluna on ensinnäkin se, että rajoitus poistettiin toimiluvasta vuonna 2005 ja toiseksi se, että prosentuaalinen vientimyynti oli aina merkittävästi yli vanhassa toimiluvassa asetetun kynnysarvon, mikä osoittaa, että vanhan toimiluvan sisältämä rajoitus oli jo vanhentunut. Yhteisön tuotannonala väitti vielä, että tilintarkastajan huomautus kyseisen kolmannen yrityksen raaka-aineiden hintoja koskevasta arviosta merkitsee sitä, että yrityksen tilinpitoon ei voi luottaa. Komissio katsoo kuitenkin, että koska

tilintarkastaja esitti tämän huomautuksen ja yritys toteutti toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi, voidaan vakuuttua siitä, että tilit on tarkastettu riippumattomasti ja ne ovat luotettavia.

(108) Neljännen yrityksen kohdalla, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, yhteisön tuotannonala väitti, että valtio puuttui yrityksen työvoimapolitiikkaan, koska käytetty työsopimus toimitettiin paikallisviranomaisten hyväksyttäväksi. Hyväksyntä koski kuitenkin ainoastaan sopimustyypin rakennetta eikä sen sisältämiä ehtoja. Tätä ei sellaisenaan pidetty valtion puuttumisena asioihin.

(109) Lisäksi yhteisön tuotannonala vastusti markkinatalouskohtelun myöntämistä viidennelle yritykselle, jonka tutkimusajanjaksolla voimassa olleessa yhtiöjärjestyksessä oli säännös kaiken tuotannon vientivelvoitteesta ulkomaille. Kyseinen yritys kuitenkin myi tarkasteltavana olevaa tuotetta kotimarkkinoilla Kiinassa sekä ennen tutkimusajanjaksoa että sen aikana. Vuonna 2005 yritys poisti kaikki rajoitukset yhtiöjärjestyksestään, ja tämän vuoksi ei ole syytä olla myöntämättä sille markkinatalouskohtelua.

(110) Edellä johdanto-osan 87–90 kappaleessa mainitut kaksi vientiä harjoittavaa kiinalaistuottajaa, joiden katsottiin kieltäytyvän yhteistyöstä, vastustivat komission päätelmiä, joiden mukaan kyseisiä yrityksiä olisi kohdeltava yhteistyöstä kieltäytyvinä eikä niille pitäisi myöntää markkinatalouskohtelua. Nämä yritykset eivät kuitenkaan ole toimittaneet vakuuttavaa selitystä tai tietoa, joka osoittaisi vääräksi komission käytössä olevan näytön, joka kerättiin toisen yrityksen toimitiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä. Tästä syystä vahvistettiin, että yritykset on tässä menettelyssä katsottava yhteistyöstä kieltäytyviksi eikä niille näin ollen myönnetä markkinatalouskohtelua.

(111) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultiin ja asiasta ilmoitettiin niille osapuolille, joita se välittömästi koskee. Tärkeimmät viejien ja yhteisön tuotannonalan esittämät väitteet on käsitelty edellä.

4.2 **Yritysten kieltäytyminen yhteistyöstä tutkimuksessa**

(112) Komissio vastaanotti lukuisia johdanto-osan 86 kappaleen jälkimmäisessä osassa kuvattua yritystä koskevia väitteitä, joissa kyseenalaistettiin niiden tietojen paikkansapitävyys, joita komissio sai paikan päällä tehdyllä tarkastuskäynnillä, kyseisen yrityksen markkinatalouskohtelua koskevassa pyynnössä ja kyselylomakkeeseen annetuissa vastauksissa. Väitteet tarkistettiin ja todettiinkin, että paikan päällä tehdyn tarkastuksen yhteydessä komissiolle annettuja laskuja on täydytty käsitellä merkittävästi korkeamman vientihinnan esittämiseksi.

(113) Näyttö esitettiin yritykselle, joka kiisti sen riittävän siihen, että yrityksen katsottaisiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti kieltäytyneen yhteistyöstä tutkimuksen kanssa. Se ei kuitenkaan kyennyt selittämään asiakirjojen välistä eroa, ja näin ollen vahvistettiin, että kyseistä yritystä olisi tässä menettelyssä pidettävä yhteistyöstä kieltäytyneenä. Kun otetaan huomioon yhteistyön puuttumisen laatu – väärien tietojen antaminen, asiakirjojen väärentäminen ja näiden seikkojen paljastuminen vasta aivan tutkimuksen lopussa – kyseisen yrityksen toimittamat tiedot on hylättävä kokonaisuudessaan, koska ei ole poissuljettua, että vastaavanlainen toiminta on kohdistunut myös muihin toimitettuihin tietoihin ja asiakirjoihin.

4.3 **Normaaliarvo**

4.3.1 *Normaaliarvon määrittäminen niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu*

(114) Kolmella niistä seitsemästä yrityksestä, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu, oli kotimarkkinoilla edustava kokonaismyynti. Kotimarkkinoilla myytävien ja vientiin tarkoitettujen toisiaan vastaavien tuotetyyppien puuttuessa kyseisiä yrityksiä koskeva normaaliarvo oli kuitenkin määritettävä edellä esitetyllä menetelmällä. Myös jäljelle jäävien neljän yrityksen osalta, joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvo oli määritettävä edellä esitetyllä tavalla.

(115) Niiden kolmen yrityksen osalta, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä, normaaliarvon määrittämisessä käytettiin niiden tavanomaisessa kaupankäynnissä saamaa voittoa sekä aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka perustuivat niiden omaan kotimarkkinamyyntiin.

(116) Neljälle jäljelle jäävälle yritykselle, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu mutta joilla ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuus määritettiin edustavaa kotimarkkinamyyntiä harjoittavien kolmen yrityksen keskimääräisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella.

(117) Koska samankaltaisen tuotteen yleisesti kannattavaa kotimarkkinamyyntiä oli ainoastaan yhdellä kiinalaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, kohtuullista voittomarginaalia, joka perustui kyseisen yrityksen samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden kotimarkkinamyynnissä saatuun voittoon, käytettiin määritettäessä normaaliarvo niille neljälle yritykselle, joilla ei ollut kotimarkkinamyyntiä, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti.

4.3.2 *Normaaliarvon määrittäminen niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua*

a) Vertailumaa

(118) Kun kyse on siirtymätalousmaista, on niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti määritettävä normaaliarvo vertailumaassa sovellettavan hinnan tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.

(119) Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa ehdotettiin Yhdysvaltoja vertailumaaksi normaaliarvon määrittämiseen Kiinalle. Komissio pyysi kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä.

(120) Monet asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia, joissa Malesiaa, Thaimaata, Indonesiaa tai Intiaa ehdotettiin vertailumaaksi. Komissiolla oli jo käytettävissä tietoja Malesiassa ja Thaimassa toimivista tuottajista, koska ne olivat toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa. Lisäksi otettiin yhteys muihin tunnettuihin yrityksiin Yhdysvalloissa, Indonesiassa ja Intiassa, jotta voitiin päättää, voidaanko näitä maita käyttää vertailumaina. Ainoastaan yksi yhdysvaltalaisyritys ja kaksi intialaisyritystä ilmaisi yhteistyöhalunsa, mutta yhdeltäkään näistä tuottajista ei saatu vastauksia kyselylomakkeeseen.

(121) Malesian soveltuvuus vertailumaaksi tutkittiin, koska muista mahdollisista vertailumaista ei löytynyt yhteistyöhön halukkaita yrityksiä. Todettiin, että Malesialla on edustavat kotimarkkinat, joilla tuotetaan ja myydään laajaa valikoimaa tarkasteltavan tuotteen eri tyyppejä ja joilla tavarantoimittajien suuren määrän ansiosta on riittävän tasoista kilpailua. Tutkimuksissa selvitettiin, että kolmen malesialaisen otokseen kuuluneen ja yhteistyössä toimineen, vientiä harjoittavan tuottajan osuus kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä on merkittävä.

(122) Kun komission ehdotus Malesian käyttämisestä vertailumaana oli julkistettu, yhteisön tuotannonala esitti väitteen, jonka mukaan komission olisi käytettävä Yhdysvaltoja vertailumaana, koska Yhdysvaltoihin verrattuna Malesian kotimarkkinat ovat pienet ja voimassa olevat tuontitullit korkeita.

(123) Väite hylättiin, koska tarkasteltavana olevalla tuotteella on edustava kotimarkkinamyynti Malesiassa. Lisäksi todettiin, että vaikka Malesian tuontitullit ovat korkeat (30 prosenttia), osuudeltaan merkittävään ASEAN-maiden tuontiin sovelletaan etuustullia (5 prosenttia), joka vastaa tasoltaan Yhdysvaltojen tulleja. Lisäksi on muistettava, että komission yrityksistä huolimatta yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen yhdysvaltalainen tuottaja ei ollut kiinnostunut yhteistyöstä.

124) Koska Yhdysvalloissa, Intiassa ja Indonesiassa toimivat yritykset eivät tehneet yhteistyötä ja toisaalta koska malesialaisyritysten ei havaittu harjoittavan polkumyyntiä, päätettiin käyttää Malesiaa Kiinan vertailumaana.

b) Normaaliarvo

(125) Niille vientiä harjoittaville yhteistyössä toimineille tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, määritettiin normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vertailumaan tuottajalta saatujen todennettujen tietojen pohjalta eli kaikkien Malesian kotimarkkinoilla sellaisista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, joiden myynnin todettiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Normaaliarvo laskettiin edellä kuvatulla menetelmällä. Tarvittaessa kyseisiä hintoja oikaistiin, jotta varmistettiin tasapuolinen vertailu tuotetyyppeihin, joita asianomainen kiinalaistuottaja vei yhteisöön.

(126) Näin ollen normaaliarvoksi vahvistettiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden malesialaisten tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailtaan kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä veloittamien hintojen painotettu keskiarvo.

4.4 **Vientihinta**

(127) Vientiä harjoittavat kiinalaistuottajat veivät tuotetta yhteisöön joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai Hongkongissa tai yhteisössä sijaitsevien kauppayhtiöiden välityksellä. Vientihinnat määritettiin edellä esitettyjä yleisiä menetelmiä noudattaen. Etuyhteydessä olevien Hongkongissa sijaitsevien kauppayhtiöiden kautta kulkeneeseen myyntiin sovellettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista palkkioiden oikaisua, kun voitiin osoittaa, että kyseiset etuyhteydessä olevat kauppayhtiöt suorittivat komissionsaajan tehtäviä. Palkkioiden määrä perustui kauppayhtiön myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, ja 3 prosentin voittomarginaalia käytettiin niiden tietojen perusteella, joita oli kerätty etuyhteydettömiltä hongkongilaisilta kauppiailta.

4.5 **Vertailu**

(128) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla, kuten edellä esitettiin, tarvittaessa oikaisujen avulla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(129) Eräs kiinalainen vientiä harjoittava yritys vaati perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan mukaista oikaisua, joka vastaisi vientimyynnin ja osittain kotimarkkinamyynnin välisten kaupan portaiden erojen markkina-arvoa. Yrityksen väittämät määrät eivät kuitenkaan olleet perusteltavissa vastaavalla kotimarkkinoiden hintatasojen erolla, ja siksi oikaisua ei myönnetty.

4.6 **Polkumyyntimarginaalit**

(130) Polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

— Cedo (Shanghai) Limited ja Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Shanghai	7,4 %
— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen	14,8 %
— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8 %
— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %
— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. ja Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai	4,8 %
— Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. ja Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8 %
— Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan	5,7 %
— Otokseen kuuluneet yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, joille ei myönnetty yksilöllistä kohtelua, ja otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	8,4 %
— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd ja Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi (eivät kuulu otokseen)	12,8 %
— Kaikki muut yritykset	28,8 %

(131) Kuten edellä on esitetty, polkumyyntimarginaali laskettiin otokseen kuuluneelle yhteistyössä toimineelle yritykselle, jolle ei myönnetty markkinatalous- tai yksilöllistä kohtelua, koko otoksen keskimääräisen polkumyyntimarginaalin laskemiseksi. Kyseinen yritys ei kuitenkaan saa yksilöllistä tullia, kuten jäljempänä johdanto-osan 227 kappaleessa kuvataan, koska sille ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua.

E. **VAHINKO**

1. YHTEISÖN TUOTANTO

(132) Tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavat yhteisössä sadat yritykset. Tuotannonala on erittäin pirstoutunut ja koostuu pääosin pienistä ja keskisuurista yrityksistä.

(133) Laskettaessa yhteisön tuotannon määrä tutkimusajanjaksolla lähtökohdaksi otettiin arvioitu yhteisön kulutus, joka arvioitiin jäljempänä johdanto-osan 158–159 kappaleessa esitetyllä tavalla. Eurostatin kirjaama tuonti yhteisöön vähennettiin kulutuksen määrästä. Tuloksena saatu tuotantoa osoittava luku oikaistiin tarvittaessa niiden tietojen perusteella, joita kansalliset tuottajien järjestöt olivat toimittaneet. Määrästä vähennettiin sen jälkeen niiden yritysten tuotanto, joita ei luettu mukaan yhteisön tuotannonalan määritelmään (vrt. jäljempänä johdanto-osan 153 kappale). Laskelmien tuloksena yhteisön kokonaistuotannoksi saatiin 1 175 000 tonnia.

(134) Jotkin vientiä harjoittavat tuottajat, tuojat ja vähittäiskauppiaat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tuotannon osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli alle 25 prosenttia, joten menettely olisi päätettävä puutteellisen tuen vuoksi. Tämä perustui väitteeseen, että merkittävän kaupallisten markkinoiden seurantaan erikoistuneen yrityksen AMI:n [1] mukaan samankaltaisen tuotteen valmistuksessa käytetyn ekstrudoidun polyeteenikalvon arvioitu määrä olisi suurempi kuin pyynnön tuen arvioinnissa käytetty yhteisön tuotantoa osoittava luku.

(135) AMI on esittänyt polyeteenikalvoalaa koskevia tietoja seuraavissa kahdessa raportissa, joihin jotkin osapuolet ovat viitanneet:

— Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), ja

— Polyethylene film industry in Europe, 7. painos (ISBN 1 904188 17 6).

(136) AMI antoi komission pyynnöstä luvan lainata otteita edellä mainituista raporteista. On huomattava, että näiden raporttien julkaisijan huomautuksessa AMI mainitsee, että se ”ei ota oikeudellista vastuuta mahdollisista virheellisistä tiedoista tai puutteista riippumatta siitä, johtuvatko ne laiminlyönnistä, vahingosta tai muusta syystä, eikä tutkimuksissa mainittujen yritysten asemasta”. Lisäksi komissio sai luvan lainata edellä mainittujen raporttien sisältämiä tietoja ainoastaan seuraavan vastuuvapauslausekkeen ehdoin: ”[AMI] ei vastaa siitä, että [komission kanssa] yhteistyötä tekevä yritys tulkitsee väärin [AMI:n] tietoja tai että Euroopan komissio tekee päätelmiä [AMI:n] tiedoista.”

(137) Lisäksi on huomattava, että vaikka AMI antaa edellä mainituissa kahdessa raportissa joitain tietoja polyeteenikalvoteollisuudesta, se ei kuitenkaan esitä arviota tarkasteltavan tuotteen markkinoiden koosta yhteisössä. AMI:n raporteissa arvioidaan ekstrudoitujen polyeteenikalvojen loppukäyttösovellukset seuraavasti: [2]

Tuoteryhmä	prosenttia polyeteenikalvon loppukäyttösovelluksista
i) Coex-/laminointikalvo	8,2 %
ii) Muu kalvo	6,8 %
iii) Kutistekalvo	13,8 %
iv) Kiristekalvo	14,4 %
v) Maatalous/rakentaminen	8,0 %
vi) Rullattu kalvo	15,3 %
vii) Lujat säkit	7,5 %
viii) Jätesäkit	5,8 %
ix) Ostoskassit	8,3 %
x) Muut säkit, kassit ja pussit	11,9 %
Yhteensä	100 %

[1] Applied Market Information Ltd, Internet-osoite: www.amiplastics.com

[2] AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

(138) AMI:n raporteissa ([1]) ei määritetä täsmällisiä tuotantolukujen tai raaka-aineiden kulutuksen laskentamenetelmiä. Raporteissa arvioidaan, että kalvoekstruusiossa käytettävän polyeteenin kulutus Euroopassa, kuten jäljempänä johdanto-osan 139 kappaleessa määritetään, olisi ollut 7 699 000 tonnia vuonna 2004. Tuotannosta puhuttaessa AMI viittaa menekkilukuihin, mikä tutkimuksen tulosten mukaan tarkoittaisi yleensä ekstruuderin läpi prosessoidun polyeteeniin määrää. Säkkien, kassien ja pussien tuotannon osalta kyseinen menekkiluku sisältäisi myös teollisuusjätettä (leikkuujätettä, tuotannon alussa syntyvää jätettä ja muuta huonolaatuista ekstrudoitua kalvoa), joka kierrätetään tehokkaasti tuotantoprosessissa. Tällaisen jätteen kierrättäminen aiheuttaisi kaksinkertaista laskentaa, koska primaariraaka-ainetta syötetään ekstruusioprosessin läpi useammin kuin kerran.

(139) AMI ilmaisee kaikki tuotantoluvut prosenttiosuuksina, jotka edustavat kalvoekstruusiossa käytettävän polyeteenin kulutuksen loppukäyttösovelluksia Euroopassa. Raportti kattaa seuraavat maantieteelliset alueet: Ranska, Saksa, Italia, Yhdistynyt kuningaskunta, Benelux (Belgia, Alankomaat ja Luxemburg), Pohjoismaat (Tanska, Suomi, Norja ja Ruotsi), Espanja, muu Länsi-Eurooppa (Itävalta, Irlanti, Kreikka, Portugali, Sveitsi) ja Keski-Eurooppa (Puola, Unkari, Romania, Tšekki ja Slovakia). ([2]) Raporttiin ei sisälly uusista jäsenvaltioista Viro, Latvia, Liettua, Malta eikä Kypros, mutta toisaalta se kattaa Sveitsin, Norjan ja Romanian, jotka puolestaan eivät kuulu tämän tutkimuksen piiriin.

(140) Koska AMI:n ilmoittamat luvut kattavat yhteisöstä poikkeavan maantieteellisen alueen, aluksi oli määritettävä ekstruusiossa käytettävän polyeteenin kulutus yhteisössä. Tältä osin kaksi yhteisön polyeteenimuovin toimittajaa esitti käsityksen, jonka mukaan kalvoekstruusiossa käytettävän polyeteenimuovin kulutus oli vuonna 2004 yhteisössä 6 100 000–6 500 000 tonnia. Jäljempänä esitetyt määrät on laskettu näiden kulutusta osoittavien lukujen pohjalta.

(141) Johdanto-osan 134 kappaleessa tarkoitetut osapuolet väittivät, että johdanto-osan 137 kappaleessa luetelluista tuoteryhmistä vi, viii, ix ja x olisi sisällytettävä tarkasteltavaan tuotteeseen osittain tai kokonaan.

(142) Vaikuttaa selvältä, että tuoteluokka ”ostoskassit” kuuluisi fyysisten ominaisuuksiensa vuoksi tarkasteltavaan tuotteeseen; sen osuus loppukäyttötarkoituksista on 8,3 prosenttia (506 300–539 500 tonnia). Lisäksi on kuitenkin todennäköistä, että osa jätesäkeistä, joiden kokonaisosuus käyttötarkoituksista on 5,8 prosenttia (353 800–377 000 tonnia), ei sisälly tähän määritelmään, koska jätesäkkeihin kuuluu todennäköisesti säkkejä, joiden paksuus on yli 100 mikronia, ja siksi osa tästä luokasta pitäisi jättää määritelmän ulkopuolelle.

(143) Eräät osapuolet väittivät, että jopa 65 prosenttia luokasta ”rullattu kalvo”, jonka osuus loppukäytöstä on 15,3 prosenttia ([3]), kuuluisi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmään. Tässä yhteydessä on edelleen muistettava, että AMI mainitsee itse, että tähän tuoteryhmään kuuluvat sellaiset käyttötarkoitukset kuin pesulakalvo, hygieniapakkauskalvo, pehmopaperipakkausten kääreet ja yleiset pintojen suojauskalvot. On huomattava, että mainitut loppukäyttösovellukset määritellään kalvoksi, ja siksi ne eivät kuulu säkkien, kassien ja pussien luokkaan. Tutkimuksen aikana paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa, jotka suoritettiin viiden yhteisön tuottajan seitsemässä tehtaassa kahdessa eri maassa, kävi lisäksi ilmi, että samankaltaisen tuotteen valmistuksessa ei käytetty muualla ekstrudoitua rullattua kalvoa. Myöskään asianomaisissa maissa 21:n vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin tehdyissä tarkastuksissa ei löytynyt tukea väitteelle, jonka mukaan muualla ekstrudoitua rullattua kalvoa käytettäisiin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa. Edellä esitetyn perusteella on hylättävä väite, jonka mukaan suuri osa luokasta ”rullattu kalvo” olisi sisällytettävä samankaltaisen tuotteen tuotantomäärään yhteisössä.

(144) Jotkin osapuolet väittivät myös, että raportissa käyttötarkoitukseksi ”muut säkit, kassit ja pussit” määritetty luokka, jonka kokonaisosuus loppukäyttötarkoituksista on 11,9 prosenttia ([4]), olisi sisällytettävä yhteisön tuotantomääriin. On huomattava, että kyseiset osapuolet eivät perustelleet väitettä määrien osalta. Euroopan polyeteeniteollisuutta koskevassa AMI:n oppaassa (”AMI's guide to the polyethylene industry in Europe”) tämä luokka on määritetty maakohtaisissa tuotantoluvuissa ”muiksi kalvoiksi” eikä siis säkeiksi, kasseiksi ja pusseiksi. On epäselvää, mitkä tuotteet AMI sisällyttää luokkaan ”muut säkit, kassit ja pussit”, mutta ainakin ne tuotteet, jotka eivät kuulu tuotekuvauksen piiriin, olisi jätettävä arvion ulkopuolelle. Tässä mielessä erään osapuolen käsityksen mukaan luokkaan ”muut säkit, kassit ja pussit” kuuluu myös elintarvikkeiden FFS-pakkauksessa käytetty kalvo (muotoilu-, täyttö- ja suljentapakkaus), mikä tarkoittaa

([1]) AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

([2]) AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 7.

([3]) AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

([4]) AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 6.

pakkaustyyppiä, jossa pussi muotoillaan, täytetään ja suljetaan integroidussa prosessissa. FFS-laitteet ovat tavallisesti täysin automaattisia. Tätä tuotetta ei myydä säkkeinä, kasseina ja pusseina, eikä tämän tuotteen tuontia luokitella CN-koodeihin 3923 21 00, 3923 29 10 ja 3923 29 90. Koska asianomaisten osapuolten arviot tarkasteltavan tuotteen osuudesta tässä luokassa vaihteli 15 prosentista 100 prosenttiin ilman, että arvioita olisi perusteltu, oli mahdotonta esittää tarkkaa arviota siitä, kuinka suuri osuus tästä luokasta olisi sisällytettävä tarkasteltavaan tuotteeseen. Koska asiasta ei saatu perusteltua tietoa, katsottiin kohtuulliseksi ottaa laskemissa huomioon 50 prosenttia kyseisestä tuoteluokasta. Siten tämän luokan tuotannoksi saatiin 363 000–387 000 tonnia.

(145) Jotkin osapuolet väittivät, että samankaltaisen tuotteen valmistuksessa käytettäisiin jopa miljoona tonnia kierrätysmateriaalia. Myös AMI:n mukaan polyeteenin ekstruusiossa käytetään noin miljoona tonnia ([1]) kierrätysmateriaalia. AMI ei täsmennä, mihin tuoteluokkiin tämä käyttö jakautuu. Lisäksi paikan päällä tehdyt tarkastukset osoittivat, että markkinoilla on saatavilla hyvin rajallinen määrä uusiomateriaalia, ja tuotantoprosessissa syntyvä teollisuusjäte puolestaan kierrätetään tehokkaasti. Tässä yhteydessä on huomattava, että primaarimateriaalina käytetty teollisuusjäte sisältyy jo tuotantomääriin ja tällaisen teollisuusjätteen lisääminen tuotantolukuihin aiheuttaisi kaksinkertaista laskentaa. Tutkimus osoitti, että kierrätettyä uusiomateriaalia käytetään pääasiassa jätesäkkien tuotannossa. Eräät osapuolet väittivät, että tähän luokkaan kuuluvien samankaltaisten tuotteiden raaka-aineesta jopa 25 prosenttia olisi kierrätettyä uusiomateriaalia. Asianomaisilta osapuolilta saatujen tietojen perusteella tämä saattaa merkitä jopa 20:tä prosenttia kyseisten pussien tuotannosta. Koska kyseinen määrä ei vielä sisälly loppukäyttöä koskevaan AMI:n arvioon, määrä olisi lisättävä tähän tuotantoarvioon. Tästä syystä tehtiin vastaava 20 prosentin oikaisu jätesäkkien osuuteen, jolloin tulokseksi saatiin 88 000–94 000 tonnia lisää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon.

(146) Tulokseksi saatu tarkasteltavan tuotteen kokonaistuotantomäärä, joka perustuu johdanto-osan 134–145 kappaleessa esitettyihin huomioihin, on 1 311 000–1 398 000 tonnia. Tämä arvio sisältää kuitenkin kaikki jätesäkit, ja on pidettävä mielessä, että joidenkin jätesäkkien paksuus voi olla yli 100 mikronia, minkä vuoksi ne eivät kuulu tuotteen määritelmän piiriin. Tuotantomääriä koskeva arvio on siksi pikemminkin liian suuri.

(147) Yhteisön tuotantomäärän selville saamiseksi edellä mainituista luvuista on vähennettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jäävien yritysten tuotanto, jonka määrä on 119 000 tonnia. Yhteisön tuotannoksi saadaan näin 1 193 000–1 279 000 tonnia tarkasteltavaa tuotetta. Menettelyä vireille pantaessa yhteisön tuotannoksi arvioitu määrä 1 240 000 tonnia on tämän laskelman rajoissa, ja tapauksen tukeen liittyvä 25 prosentin kynnys täyttyy haarukan ylärajaan asti.

(148) Edellä esitetty analyysi osoittaa selväksi, että tiedot, joihin tietyt johdanto-osan 134 kappaleessa mainitut osapuolet viittasivat, eivät sellaisenaan ole ristiriidassa sen arvion kanssa, jonka komissio on esittänyt tarkasteltavan tuotteen tuotantomäärästä yhteisössä ja jota käsitellään jäljempänä johdanto-osan 150 kappaleessa.

(149) Edellä esitetyn perusteella kyseisten osapuolten väitteet puuttuvasta tuesta oli hylättävä.

2. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(150) Tutkimuksen käynnistämisvaiheessa valituksen tehneiden 29 yhteisön tuottajan yhteenlaskettu tuotanto oli 331 500 tonnia eli 26,7 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, joka oli vireillepanovaiheessa 1 240 000 tonnia. Menettelyä vastustaneiden yhteisön tuottajien yhteenlasketun tuotannon osuus oli alle puolet edellä mainitusta tuen määrästä.

(151) Lisäksi on huomattava, että 21 muuta yritystä, joiden kokonaistuotanto oli 302 000 tonnia, tuki valitusta vireillepanovaiheessa. Valitusta siis tuki joukko yhteisön tuottajia, joiden yhteenlaskettu osuus oli yli 50 prosenttia yhteisön 1 240 000 tonnin kokonaistuotannosta.

([1]) AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6. painos (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

(152) Viisi valituksen tehneistä yhteisön tuottajista ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa. Seitsemän muuta menettelyä tukenutta tuottajaa toimi kuitenkin tutkimuksen kanssa yhteistyössä.

(153) Lisäksi kolme muuta yhteistyössä toiminutta yritystä jätettiin yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle eikä niiden tuotantoa otettu huomioon yhteisön tuotannonalan tuotantomäärissä, koska yksi näistä yrityksistä toi merkittäviä määriä siihen etuyhteydessä olevalta kiinalaiselta viejältä ja kyseiset kaksi muuta yritystä toivat yhteisössä tapahtuvaan tuotantoonsa nähden merkittäviä määriä asianomaisista maista. Eräs neljäs yhteisön tuottaja, joka vastusti menettelyä ja joka ei tehnyt yhteistyötä tutkimuksessa, jätettiin yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska sillä oli itseensä etuyhteydessä oleva vientiä harjoittava tuottaja yhdessä asianomaisista maista ja se toi yhteisöön merkittäviä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta verrattuna sen tuotantoon yhteisössä.

(154) Jotkin osapuolet väittivät, että menettelyä vastustava yritys, British Polyethylene Industries plc, oli jätetty yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle ja siten myös pois yhteisön kokonaistuotannosta, kun taas toinen yritys, menettelyä tukenut Cedo Ltd, oli laskettu mukaan, vaikka kummankin yrityksen tilanne oli sama eli niillä oli tuotantoa sekä yhteisössä että asianomaisissa maissa. Tässä yhteydessä on huomautettava, että kyseisiä yrityksiä kohdeltiin tasavertaisesti ja molemmat jätettiin laskuista johdanto-osan 153 kappaleessa esitettyjen syiden perusteella.

(155) Jotkin osapuolet väittivät, että kaksi otantaan kuuluvista yhteisön tuottajista olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne toivat merkittäviä määriä Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevaa tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tässä yhteydessä on huomautettava, että vaikka vakiintuneena käytäntönä on jättää tuontia harjoittavat yhteisön tuottajat yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, jos ne joko ovat suojassa polkumyynniltä tai hyötyvät siitä, niitä ei jätetä määritelmän ulkopuolelle, jos todetaan, että yhteisön tuottajien oli tilapäisesti ja hyvin rajoitetusti pakko turvautua tuontiin, koska hinnat yhteisön markkinoilla olivat alentuneet. Tässä tapauksessa näiden kahden yrityksen tutkimusajanjaksona tapahtuneen tuonnin osuus niiden kokonaistuotannosta oli 1 prosentti ja 0,1 prosenttia. Määrien pienuus huomioon ottaen näitä kahta yhteisön tuottajaa voidaan pitää yhteisön tuotannonalan määritelmään kuuluvina perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan merkityksessä. Tämän perusteella väite hylättiin.

(156) 24 valituksen tehneen yhteisön tuottajan ja seitsemän muun yhteistyössä toimineen tuottajan katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kaikkiaan näiden yritysten tuotanto on noin 358 000 tonnia, mikä on 31 prosenttia yhteisön tuotannosta tutkimuksen aikana mitattuna.

(157) On huomattava, että yhdeksän muuta yritystä, joiden tuotanto oli 57 000 tonnia, ilmaisi tukensa tutkimukselle. Nämä yritykset eivät kuitenkaan tehneet täysimääräistä yhteistyötä tutkimuksen kanssa eikä niitä siksi sisällytetty yhteisön tuotannonalan määritelmään.

3. YHTEISÖN KULUTUS

(158) Todettavissa oleva yhteisön kulutus määritettiin hakijan esittämässä valituksessa ilmoitettujen tietojen pohjalta. Perustana käytettiin hakijan markkinatuntemusta eri markkinoilta sekä kahden kaupallisen markkinatutkimusyrityksen toimittamia markkinatietoja. Belgian, Ranskan, Italian, Luxemburgin, Alankomaiden ja Espanjan markkinoita koskevia tietoja käytettiin yhteisön kulutuksen ekstrapoloimiseksi muissa jäsenvaltioissa.

(159) Edellä esitetyn analyysin perusteella yhteisön kulutus kasvoi koko tarkastelujakson ajan 6 prosentilla tarkastelujakson alusta lukien: vuonna 2001 kulutus oli 1 582 000 tonnia ja tutkimusajanjaksolla se nousi 1 674 000 tonniin. Tonneina ilmaistuna kehitys oli tarkkaan ottaen seuraava:

Kulutus	2001	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
1 000 tonnia	1 582	1 618	1 653	1 670	1 674
Indeksi	100	102	104	105	106

Lähde: Valitus

4. ASIANOMAISISTA MAISTA TULEVA TUONTI

4.1 **Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(160) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko tiettyjen asianomaisista maista peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuontia arvioitava kumulatiivisesti. Kyseisessä artiklassa säädetään, että kahdesta tai useammasta maasta, joita tarkastellaan polkumyyntitutkimuksessa samanaikaisesti, tulevan tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos a) kustakin maasta tulevan tuonnin osalta määritetty polkumyyntimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi eikä yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ole vähäpätöinen ja b) kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

(161) Koska koko Malesiaa koskeva polkumyyntimarginaali oli alle 2 prosenttia eli alle vähimmäistason, tuonti Malesiasta jätettiin kumulatiivisen arvion ulkopuolelle. Sen sijaan Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevalle tuonnille määritettyjen polkumyyntimarginaalien todettiin ylittävän perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn 2 prosentin vähimmäistason. Lisäksi koska tutkimusajanjaksolla Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus oli 14,4 prosenttia ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus 4 prosenttia, tuonnin määrä Kiinasta ja Thaimaasta ei ollut vähäpätöinen.

(162) Kilpailuolosuhteiden osalta tutkimuksessa ilmeni, että Kiinasta ja Thaimaasta tuodut tuotteet olivat kaikilta olennaisilta fyysisiltä ominaisuuksiltaan samankaltaiset. Tämä tarkoittaa, että Kiinasta peräisin olevat muovisäkit, -kassit ja -pussit olivat vaihdettavissa keskenään ja niitä myytiin yhteisön markkinoilla tarkastelujakson aikana keskenään verrattavissa olevien myyntikanavien kautta samoin kaupan edellytyksin. Kyseisistä maista tapahtuvassa tuonnissa havaittiin samankaltaista suuntausta hintojen ja määrien osalta, ja kummassakin hinnan alittavuus oli huomattavaa. Muistutettakoon vielä, että tuontituotteen todettiin olevan samankaltainen kuin yhteisössä tuotetut muovisäkit, -kassit ja -pussit ja että se näin ollen kilpailee samoissa kilpailuolosuhteissa.

(163) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevaa tuontia olisi tämän vuoksi tarkasteltava kumulatiivisesti.

5. TARKASTELTAVANA OLEVAN TUONNIN MÄÄRÄ JA MARKKINAOSUUS

(164) Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi Eurostatin tietojen mukaan noin 219 000 tonnista vuonna 2001 tutkimusajanjakson 307 000 tonniin eli kasvua oli 40 prosenttia. Tuonnin voimakas kasvu tarkastelujaksolla on tyydyttänyt 96 prosenttia yhteisön markkinoilla kyseisellä ajanjaksolla tapahtuneesta kulutuksen kasvusta.

(165) Tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuonti luokiteltiin CN-koodiin ex 3923 21 00 (eteenipolymeereista valmistetut säkit, kassit ja pussit). CN-koodeihin ex 3923 29 10 (polyvinyylikloridista valmistetut säkit, kassit ja pussit) ja ex 3923 29 90 (muusta muovista valmistetut säkit, kassit ja pussit) luokiteltavaa tuontia ei sisällytetty laskelmaan, koska käytettävissä olevien tietojen mukaan tuotettiin vain sellaisia säkkejä, kasseja ja pusseja, joissa polyeteeniä oli painon osalta eniten; tästä johtuen nykyisellään ei ole näihin CN-koodeihin luokiteltavaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia.

Kumuloitu tuonti	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
tuhatta tonnia	219	239	288	299	307
Indeksi	100	109	132	137	140

(166) Tarkastelujaksolla Kiinasta ja Thaimaasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osuus yhteisön markkinoilla kasvoi 33 prosenttia 13,8 prosentista vuonna 2001 18,3 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.

Markkinaosuus	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Kumuloituna	13,8 %	14,8 %	17,4 %	18,0 %	18,3 %
Indeksi	100	107	126	130	133

6. TARKASTELTAVANA OLEVAN TUONNIN HINNAT JA ALIHINNOITTELU

(167) Jäljempänä esitetyt hintatiedot perustuvat Eurostatin tietoihin, jotka on saatu edellä kuvatuin menetelmin määritetystä tuonnin määrästä. Näiden tietojen mukaan Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin keskimääräiset cif-hinnat alenivat 14 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Hinnat olivat alimmillaan vuonna 2003 ja nousivat hieman tutkimusajanjaksoon asti. Hinnat eivät kuitenkaan saavuttaneet vuosien 2001 ja 2002 tasoa ja pysyivät matalina.

Tuonnin hinta euroa/kg	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Kumuloituna	1,42	1,25	1,09	1,16	1,22
Indeksi	100	88	77	82	86

(168) Määrittäessään tarkasteltavana olevan tuonnin hintojen alittavuutta komissio käytti tarkastelunsa pohjana otokseen kuuluneiden vientiä harjoittavien tuottajien ja otokseen kuuluneiden yhteisön tuottajien tutkimuksen aikana toimittamia tietoja. Analyysissa vertailtiin tuotetyypeittäin vientiä harjoittavien tuottajien tosiasiallisia yhteisön rajalla soveltamia cif-hintoja, joita on oikaistu tuonnin jälkeisillä kustannuksilla, ja toisaalta yhteisön tuotannonalan riippumattomilta asiakkailta perimiä asianomaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle.

(169) Vertailussa kävi ilmi kyselylomakkeessa määriteltyjen tuotetyyppien ja painotetun keskiarvon perusteella, että vertailuajanjakson aikana asianomaisista maista peräisin olevia tarkasteltavana olevia tuotteita myytiin yhteisössä hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat, jotka ilmaistuna prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista olivat Kiinan ja Thaimaan osalta 4,1 prosentista 37,9 prosenttiin.

7. YHTEISÖN TUOTANNONALAN TALOUDELLINEN TILANNE

7.1 **Alustavat huomiot**

(170) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan koskevan tarkastelun yhteydessä arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki asianmukaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla. Kuten edellä todettiin, tämä analyysi suoritettiin otantaan kuuluneiden yritysten osalta. Niinpä tuotannonalan toimintaa ja tuloksia mitattiin otokseen kuuluneita yrityksiä koskevien tietojen perusteella, kun kyse oli seuraavista tekijöistä: hinnat, palkat, investoinnit, voitot, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta ja pääoman saanti. Jotta yhteisön tuotannonalan tilanteesta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, jäljempänä esitetään kuitenkin myös koko yhteisön tuotannonalaa koskevia tietoja niiden

tilannetta kuvaavien osoittimien osalta, joista tällaisia tietoja oli saatavilla. Markkinaosuuden, myyntimäärän, työllisyyden, tuotantokapasiteetin, varastojen ja tuotannon kaltaiset vahinkoa kuvaavat tekijät on siksi määritetty koko yhteisön tuotannonalan osalta.

7.2 **Tuotantokapasiteetti, tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste**

(171) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi tarkastelujaksolla 66 000 tonnia eli 17 prosenttia. Samana aikana tuotanto kasvoi vain 9 prosenttia. Näin ollen yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste laski 6 prosenttia.

Tuotanto tuhatta tonnia	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Tuotanto	328	346	353	359	358
Indeksi	100	105	107	109	109
Tuotantokapasiteetti	399	423	444	463	465
Indeksi	100	106	111	116	117
Kapasiteetin käyttöaste %	82	82	80	78	77
Indeksi	100	99	97	94	94

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

7.3 **Varastot**

(172) Kuusi otokseen kuulumatonta tuottajaa ei kyennyt toimittamaan johdonmukaisia tietoja varastoistaan, koska niiden varastonhallintajärjestelmien tiedot samankaltaisesta tuotteesta olivat puutteellisia. Tämän vuoksi kyseisiä yrityksiä koskevat tiedot oli jätettävä huomioon ottamatta tarkasteltaessa varastojen kehitystä tarkastelujaksolla. Analyysi perustui otokseen kuuluneiden tuottajien ja 20:n otokseen kuulumattoman tuottajan toimittamiin tietoihin.

Varastot	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Tonnia	24 110	26 446	26 757	25 016	28 994
Indeksi	100	110	111	104	120

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

(173) Valmiiden tuotteiden varastot vastasivat tutkimusajanjaksona noin 8 prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaistuotantomäärästä. Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot kasvoivat aluksi 11 prosenttia vuonna 2003, pienenivät sitten 7 prosenttiyksiköllä vuonna 2004 ja kasvoivat 20 prosenttiyksiköllä tutkimusajanjakson aikana vuoteen 2001 verrattuna.

7.4 **Myynnin määrä, markkinaosuus ja kasvu**

(174) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi 10 prosenttia tarkastelujakson aikana. Se oli suurimmillaan vuonna 2004 mutta pieneni hieman tutkimusajanjakson aikana. Suhteellinen kokonaiskasvu oli suurempi kuin kokonaiskulutuksen kasvu, joka oli 6 prosenttia.

Myynnin määrä	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Tonnia	308 068	330 103	334 818	341 701	338 940
Indeksi	100	107	109	111	110

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen

(175) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 4 prosenttia tarkastelujakson aikana. Noustuaan 5 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2002 se pysyi muuttumattomana vuoteen 2004 ja laski hieman tutkimusajanjakson aikana. Samaan aikaan yhteisön kulutus kasvoi 6 prosenttia tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonala pystyi siten hyödyntämään vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tapahtunutta markkinoiden kasvua.

Markkinaosuus	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
%	19,5 %	20,4 %	20,3 %	20,5 %	20,2 %
Indeksi	100	105	104	105	104

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.5 **Työllisyys, tuottavuus ja palkat**

(176) Yhteisön tuotannonalan työllisyystaso laski 1 prosentin tarkastelujaksona. Kyseisenä aikana yhteisön tuotannonalan tuottavuus (työntekijäkohtainen suorite vuodessa) kasvoi 10 prosenttia.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Työntekijöiden määrä	3 325	3 353	3 381	3 338	3 302
Indeksi	100	101	102	100	99
Työntekijäkohtainen tuottavuus	99	103	104	108	108
Indeksi	100	104	105	109	109

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

(177) Vuotuiset työvoimakustannukset työntekijää kohti nousivat 7 prosenttia tarkastelujaksolla. Noustuaan 8 prosenttia vuodesta 2001 vuoteen 2004 keskipalkka laski 1 prosentin vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Työntekijäkohtaiset kokonaiskustannukset euroina	32 801	34 507	34 794	35 533	35 217
Indeksi	100	105	106	108	107

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.6 **Myyntihinnat**

(178) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien keskimääräinen nettomyyntihinta laski 1,5 eurosta kiloa kohti vuonna 2001 tutkimusajanjakson 1,47 euroon kilolta. Aluksi hinnat laskivat 4 prosenttia vuonna 2002 ja edelleen 2 prosenttia vuonna 2003. Vuodesta 2003 vuoteen 2004 hinnat nousivat hieman – 0,7 prosenttia – ja jatkoivat nousua 3,5 prosentilla tutkimusajanjakson aikana. Tällaisen melko vakaan hintakehityksen yhteydessä on otettava huomioon raaka-aineen hinnannousu peräti 23 prosentilla.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille yhteisössä euroa/kg	1,50	1,44	1,41	1,42	1,47
Indeksi	100	96	94	95	98

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.7 **Kannattavuus**

(179) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien etuyhteydettömille asiakkaille tapahtuvan myynnin kannattavuus putosi 82 prosenttia. Vuosina 2001 ja 2002 otokseen valittu yhteisön tuotannonala saavutti vielä kestävän kannattavuustason. Vuodesta 2002 tutkimusajanjaksoon saakka kannattavuus jatkoi kuitenkin selvää heikkenemistä ja oli tutkimusajanjaksolla vain 1,1 prosenttia. Monet otokseen kuuluneista yrityksistä tekivät tällöin tappioita.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Kannattavuus	6,3 %	6,9 %	4,0 %	2,5 %	1,1 %
Indeksi	100	110	63	40	17

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.8 **Investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto**

(180) Yhteisön tuotannonalan vuosittaiset investoinnit samankaltaisen tuotteen tuotantoon laskivat 30 prosenttia tarkastelujaksolla noin 16 miljoonasta eurosta alle 12 miljoonaan euroon.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Investoinnit (tuhatta euroa)	16 474	20 956	11 363	16 830	11 507
Indeksi	100	127	69	102	70

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

(181) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien sijoitetun pääoman tuotto, joka ilmaisee niiden tuloksen prosentteina samankaltaisen tuotteen tuotantoon sijoitettujen varojen keskimääräisestä nettokirjanpitoarvosta tilikauden alussa ja lopussa ennen veroja, putosi jyrkästi kannattavuuden laskiessa. Sijoitetun pääoman tuotto pysyi vakaana vuodesta 2001 vuoteen 2002 mutta laski jyrkästi 6 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana, mikä merkitsee kaikkiaan 84 prosentin pudotusta vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Sijoitetun pääoman tuotto %	37 %	37 %	20 %	12 %	6 %
Indeksi	100	100	54	32	16

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.9 **Kassavirta**

(182) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien liiketoiminnan nettokassavirta oli ylijäämäinen tarkastelujaksolla. Kuitenkin, kun nettokassavirta ilmaistaan prosenttiosuutena liikevaihdosta, se oli prosentuaalisesti selvästi pienempi etenkin tutkimusajanjaksolla, kannattavuuden laskun kanssa samansuuntaisesti.

	2001	2002	2003	2004	Tutkimus-ajanjakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	14 965	23 307	17 652	17 598	4 706
Indeksi	100	156	118	118	31

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

7.10 **Pääoman saanti**

(183) Yhteisön tuotannonala muodostuu suurelta osin pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Tämän vuoksi tuotannonalan pääoman saanti jossakin määrin heikkeni tarkastelujakson aikana ja erityisesti sen loppupuolella, kun kannattavuus oli hyvin matalalla.

7.11 **Toipuminen aiemman polkumyynnillä tapahtuneen tai tuetun tuonnin vaikutuksista**

(184) Yhteisön tuotannonala ei ollut toipumassa aiemman vahingollisen polkumyynnin tai tuetun tuonnin vaikutuksista.

7.12 **Polkumyyntimarginaalin suuruus**

(185) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruuden vaikutuksen yhteisön tuotannonalaan voidaan todeta olevan huomattava, kun otetaan huomioon Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin määrä ja hinnat.

8. VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(186) Edellä mainittuja tekijöitä tutkittaessa käy ilmi, että vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti. Itse asiassa tuonnin määrä kasvoi lähes 40 prosenttia tarkastelujaksolla, ja näin ollen sen markkinaosuus tutkimusajanjaksona oli 18,3 prosenttia. On huomattava, että tutkimusajanjaksona tällaisen tuonnin osuus oli noin 57 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista yhteisöön. Lisäksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan myyntihinnat tutkimusajanjaksona huomattavasti (4,1 prosentista 37,9 prosenttiin). Tämän seurauksena yhteisön tuotannonalan hinnat olivat alhaisia ja laskivat lähelle kannattavuusrajaa.

(187) Yhteisön tuotannonalan heikko tilanne havaittiin tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikkeni tutkimusajanjaksolla jyrkästi 5,2 prosenttiyksiköstä lähelle kannattavuusrajaa. Sijoitetun pääoman tuotto heikkeni samaan aikaan 31 prosenttiyksikköä, ja kassavirta putosi merkittävät 69 prosenttia. Lisäksi tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste laski 5 prosenttia, myyntihinnat laskivat 2 prosenttia, työllisyys heikkeni 1 prosentin, loppuvarastot kasvoivat 20 prosenttia, investoinnit laskivat 30 prosenttia ja pääoman saanti heikkeni vähitellen.

(188) Yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi jonkin verran tarkastelujaksolla. Tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon yhteisön tuotannon kokonaistilanne, jossa monia yrityksiä suljettiin; näiden yhteenlaskettu tuotantokapasiteetti oli yli 140 000 tonnia. Yhteisön tuotannonala kasvatti kapasiteettiaan hankkimalla tuotantoresursseja kyseisistä suljetuista yrityksistä.

(189) Tämän perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonala on vaikeassa taloudellisessa ja rahoituksellisessa tilanteessa ja että sille on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

F. **SYY-YHTEYS**

1. JOHDANTO

(190) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tutkittiin, onko Kiinasta ja Thaimaasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi muita tiedossa olevia tekijöitä tutkittiin sen varmistamiseksi, ettei näiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsota johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2. POLKUMYYNNILLÄ TAPAHTUNEEN TUONNIN VAIKUTUS

(191) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi 40 prosenttia. Samana aikana tämän tuonnin markkinaosuus kasvoi 13,8 prosentista vuonna 2001 18,3 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Näistä maista tulleen tuonnin hinnat laskivat huomattavasti tarkastelujaksolla ja alittivat tutkimusajanjaksolla yhteisön tuotannonalan hinnat 4,1 prosentista 37,9 prosenttiin.

(192) Tällainen hinnan alittavuus johtuu keskimäärin hinnoittelusta, joka ei kata kaikkia jakeluketjun kustannuksia.

(193) Hyvin alhaisin ja polkuhinnoin tapahtuneen tuonnin huomattava kasvu ja sen markkinaosuuden nousu tarkastelujaksolla osuivat samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen samalla ajanjaksolla; tämä koski erityisesti kannattavuutta, myyntihintoja, loppuvarastoja, investointeja, kapasiteetin käyttöastetta, kassavirtaa, pääoman saantia ja sijoitetun pääoman tuottoa.

(194) Tämän vuoksi pääteltiin, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamalla paineella oli ratkaiseva osuus yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttaneen tilanteen synnyssä.

3. MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUKSET

3.1 **Muiden yhteisön tuottajien toiminta**

(195) Muiden yhteisön tuottajien myyntimäärät pienenivät 7,1 prosenttia vuodesta 2001 tutkimusajanjaksoon saakka ja markkinaosuus laski 7,8 prosenttia samana ajanjaksona. Viitteitä ei löytynyt siitä, että muiden yhteisön tuottajien hinnat olisivat olleet alempia kuin yhteistyössä toimineen yhteisön tuotannonalan hinnat tai että niiden kokonaistilanne olisi ollut erilainen. Tämän vuoksi voidaan päätellä, että muiden yhteisön tuottajien valmistamat ja myymät tuotteet eivät olleet osasyynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.2 **Muista kolmansista maista tuleva tuonti**

(196) Eurostatin tietojen perusteella muista kolmansista maista (esim. Malesiasta, Turkista, Intiasta ja Indonesiasta) peräisin olevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla 22 prosenttia ja nousi tutkimusajanjakson aikana noin 231 000 tonniin. Sen markkinaosuus oli 13,8 prosenttia. Kyseisenä aikana tällaisen tuonnin hinnat alenivat 11 prosenttia (1,66 euroa/kg vuonna 2001 ja 1,48 euroa/kg tutkimusajanjaksona). On kuitenkin huomattava, että tällaisen tuonnin keskihinta oli tutkimusajanjakson aikana korkeampi kuin Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevan tuonnin keskihinta ja jopa yhteisön tuotannonalan keskihintaa hieman korkeampi. Näin ollen päätellään, että tuonti muista kolmansista maista ei ollut merkittävänä osasyynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3.3 **Raaka-aineiden hinta**

(197) Jotkin osapuolet väittivät, että polyeteenin hinta on perinteisesti ollut alempi Aasiassa kuin EU:ssa. Polyeteenin hintakehitys osoittaa kuitenkin, että tarkastelujaksolla Aasiassa raaka-aineen hinnat vaihtelivat vastaavien EU-hintojen ala- ja yläpuolella. Niiden Kiinan tilannetta osoittavien lukujen perusteella, joita kyseiset osapuolet esittivät, Kiinan ja EU:n keskimääräinen raaka-aineiden hintaero pieneni vuoden 2001 20,3 prosentista vuoden 2004 12,3 prosenttiin, kun taas samana aikana lopputuotteen keskimääräinen hintaero kasvoi 0,7 prosentista 14,8 prosenttiin. Koska raaka-aineiden hintakehityksen olisi pitänyt pikemminkin kaventaa lopputuotteen hintaeroa kuin kasvattaa sitä, tutkimuksessa kävi ilmi, että raaka-aineen hintakehityksen ja yhteisöön tuodun lopputuotteen hinnan välillä ei ole loogista korrelaatiota. Sen sijaan vuonna 2001 yhteisön tuotannonala oli suhteellisen hyvässä kunnossa, vaikka hintaero oli korkeimmillaan, mutta osoitti kärsineen vahinkoa hintaeron ollessa paljon pienempi vuonna 2004 ja tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella on tehtävä se päätelmä, että raaka-aineen hintaeroja ei voida pitää huomattavana osasyynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

(198) Jotkin osapuolet väittivät lisäksi, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei johtunut polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista vaan polyeteenin hinnannoususta yhteisössä tarkastelujaksolla. Tässä yhteydessä on huomautettava, että polyeteenin hinnat ovatkin keskimäärin nousseet tarkastelujaksolla. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan voinut nostaa myyntihintojaan vastaavasti. Hintajousto ei ollut mahdollista, koska Kiinasta ja Thaimaasta peräisin oleva polkumyyntihintainen, merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat alittava tuonti kasvoi äkillisesti kyseisenä aikana. Kyseiset hinnat eivät keskimäärin kattaneet edes tuotantokustannuksia Kiinassa ja Thaimaassa. On pääteltävä, että yhteisön tuotannonalaan kohdistui mainituissa olosuhteissa ankaria hintapaineita polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vuoksi, mistä syystä yhteisön tuotannonalalla ei ole ollut mahdollisuuksia kompensoida raaka-aineiden hinnannousua nostamalla vastaavasti myyntihintoja.

(199) Lopuksi muistutetaan, että syy-yhteyttä koskevan tutkimuksen yhteydessä on selvitettävä, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti (hintojen ja määrien osalta) aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle vai onko merkittävä vahinko aiheutunut muista tekijöistä. Hintojen osalta perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa viitataan tältä osin sen osoittamiseen, aiheuttaako polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintataso vahinkoa. Siinä viitataan sen vuoksi pelkästään polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalan hintatasojen väliseen eroon. Siinä ei siis vaadita analysoimaan tuontihintojen tasoon vaikuttavia tekijöitä, kuten työvoimakustannusten, raaka-aineiden hintojen tai myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten tasoa.

(200) Edellä esitetyn perusteena on myös perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan sanamuoto, jossa viitataan muihin tiedossa oleviin tekijöihin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi. Kyseisessä artiklassa olevassa tiedossa olevien tekijöiden luettelossa ei viitata tekijöihin, jotka vaikuttavat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoon. Yhteenvetona todetaan, että jos kyse on polkumyynnillä tapahtuneesta viennistä, on vaikea nähdä, kuinka tuotantopanosten hintojen myönteinen muutos voisi olla muu vahinkoa aiheuttava tekijä, vaikka viennille olisikin ollut hyötyä raaka-aineiden hintojen myönteisestä kehityksestä.

(201) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintatasoon vaikuttaneiden tekijöiden – olipa kyse raaka-aineiden hintaeroista tai muista tekijöistä – tarkastelusta ei näin ollen voida saada yksiselitteistä tulosta, ja tällainen tarkastelu menisi perusasetuksen vaatimuksia pitemmälle. Tällä perusteella hylätään myös raaka-aineiden hintoja koskevat väitteet.

4. SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(202) Yhteisön tuotannonalan vahingollinen tilanne vallitsi samaan aikaan, kun tuonti kasvoi jyrkästi Kiinasta ja Thaimaasta ja kyseisen tuonnin hintojen alittavuus oli huomattavaa.

(203) Koska muista kolmansista maista tulleen tuonnin markkinaosuus oli tutkimusajanjaksona pienempi kuin asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin, erityisesti kun otetaan huomioon tutkimusajanjaksona pyydetty keskihinta, joka oli tarkasteltavana olevan tuonnin keskihintaa ja varsinkin yhteisön tuotannonalan keskihintaa korkeampi, päätellään, että tällaisten muiden tekijöiden vaikutus ei ole voinut olla osasyynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Lisäksi vaikutus, joka yhteisön ja asianomaisten maiden raaka-aineen hintaeroilla oli yhteisön tuotannonalan negatiiviseen kehitykseen kannattavuuden, tuloksen ja alentuneen markkinaosuuden osalta, oli vähäpätöinen, ja itse asiassa sen olisi pitänyt vaikuttaa myönteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

(204) Asianomaiset osapuolet eivät tuoneet esille eikä tutkimuksen aikana havaittu muita tekijöitä, jotka olisivat voineet vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa tänä aikana.

(205) Edellä esitetyssä tarkastelussa erotettiin asianmukaisesti toisistaan kaikkien tiedossa olevien tekijöiden vaikutukset yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset, minkä perusteella tutkimuksessa vahvistui, että kyseiset muut tekijät eivät muuta sitä tosiseikkaa, että tarkastellun vahingon on katsottava johtuvan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

(206) Tästä syystä päätellään, että Kiinasta ja Thaimaasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

G. **YHTEISÖN ETU**

(207) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, olisiko vahingollista polkumyyntiä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista. Tässä yhteydessä tarkasteltiin mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tässä menettelyssä osallisina oleviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia.

1. YHTEISÖN TUOTANNONALAN EDUT

(208) Toimenpiteiden käyttöönoton odotetaan ehkäisevän markkinoiden vääristymisen jatkumisen ja palauttavan terveet kilpailuolosuhteet markkinoille. Yhteisön teollisuudenala on elinkelpoinen ja kilpailukykyinen, mistä on todisteena vuoden 2001 tilanne, jolloin teollisuudenala oli tiukasta maailmanlaajuisesta kilpailusta huolimatta suhteellisen hyvässä kunnossa. Toimenpiteiden käyttöönoton myötä sen pitäisi siksi voida nostaa markkinaosuuttaan ja myyntihintojaan ja saavuttaa tuotannonalan taloudellisen tilanteen parantamisen edellyttämä kohtuullinen kannattavuustaso. Tämän avulla pystytään myös jatkamaan investointeja tuotantovälineisiin ja takaamaan siten yhteisön tuotannonalan selviytymisen.

(209) Jos polkumyyntitoimenpiteitä ei oteta käyttöön, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan entuudestaan huonon tilanteen heikkeneminen jatkuu. Se ei pystyisi tekemään tarpeellisia investointeja voidakseen kilpailla tehokkaasti kyseisistä kolmansista maista tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kanssa. Tämä pakottaisi jotkin yritykset lopettamaan tuotantonsa ja lomauttamaan työntekijänsä lähitulevaisuudessa. Yhteistyössä toimineen yhteisön tuotannonalan 3 300 välitöntä työpaikkaa olisivat uhattuina. Säkkejä, kasseja ja pusseja valmistavalla yhteisön koko tuotannossa on noin 12 000 työpaikkaa pääasiassa pienissä ja keskisuurissa yrityksissä. Yhteisön tuotannon päättyessä yhteisö tulisi riippuvaisemmaksi yhteisön ulkopuolisista toimittajista.

(210) Tämän vuoksi päätellään, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden toipua sille polkumyynnistä aiheutuneen vahingon vaikutuksista, mikä olisi siten yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

2. ETUYHTEYDETTÖMIEN TUOJIEN/KAUPPIAIDEN JA VÄHITTÄISMYYJIEN ETU

(211) Komissio lähetti kyselylomakkeet neljälle otokseen valitulle tuojalle/kauppiaalle, jotka edustivat 9:ää prosenttia asianomaisista maista tulevan tuonnin kokonaismyynnistä. Ainoastaan kaksi tuojaa/kauppiasta, jotka edustivat 3:a prosenttia asianomaisista maista tulevasta kokonaistuonnista, vastasi kyselylomakkeeseen. Tutkimuksessa yhteistyössä toimineet etuyhteydettömät tuojat väittivät, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, tarkasteltavana olevan tuotteen hinta nousisi ja kuluttajan olisi maksettava siitä enemmän ja että tullin vaikutus siirtyisi siten kuluttajille. Etuyhteydettömiin tuojiin kohdistuva kielteinen vaikutus olisi siten rajallinen.

(212) Tarkasteltavana olevaa tuotetta jakavat pääasiassa vähittäismyyntiyritykset. Joitain tuotetyyppejä, kuten elintarvikepusseja ja ostoskasseja jaetaan joissain yhteisömaissa asiakkaille ilmaiseksi, kun taas tiettyjä muita tuotetyyppejä, kuten pakaste-, vaippa- ja roskapusseja, myydään asiakkaille. On huomattava, että nykyisin monissa maissa, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa, kuluttajia ei veloiteta kertakäyttöisistä ostoskasseista.

(213) Tutkimuksessa kävi ilmi, että väitteet polkumyyntitullin taloudellisista vaikutuksista eri toimijoihin ja erityisesti vähittäiskaupan sektoriin olivat selvästi liioiteltuja. Jotkin vähittäismyyjät väittivät, että 10 prosentin tulli aiheuttaisi pelkästään vähittäiskaupassa 220 miljoonan euron vuosittaiset lisäkustannukset. Koska tutkimuksen perusteella tarkasteltavana olevan tuonnin tullausarvo kokonaisuudessaan on noin 375 miljoonaa euroa, 10 prosentin keskimääräisen tullin enimmäisvaikutus olisi 38 miljoonaa euroa vuodessa koko yhteisön alueella. Lisäksi vähittäismyyjiltä saadun kahden kyselylomakevastauksen perusteella tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräisten ostojen osuus oli alle 0,1 prosenttia kyseisten vähittäismyyjien liikevaihdosta. Siksi edellä mainitun tasoisen polkumyyntitullin vaikutus kustannusten nousuun olisi vain vähäinen. Lisäksi osa tästä lisäkustannuksesta hajautuisi toimitusketjun eri tasoille. Tämän vuoksi kyseisten vähittäismyyjien väite hylättiin.

(214) Samat vähittäismyyjät väittivät myös, että sen lisäksi, että yhteisön tuotannonala ei tuota tarkasteltavana olevan tuotteen tiettyjä tyyppejä, se ei myöskään kykenisi tyydyttämään kokonaiskysyntää yhteisössä. Tässä yhteydessä on ensinnäkin huomautettava säkkien, kassien ja pussien osalta, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei lopettaisi tuotteen tuontia asianomaisista maista vaan pelkästään palauttaisi markkinoille tasapuoliset toimintaedellytykset. Säkkien, kassien ja pussien tuonti tyydyttää jatkossakin osan yhteisön markkinoiden kysynnästä. Lisäksi yhteisön tuotannonalalla on jo tarpeeksi

tuotantokapasiteettia tyydyttämään kaiken kysynnän kasvun. Joka tapauksessa kaikentyyppisten muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonti on edelleen mahdollista myös niistä kolmansista maista, joita toimenpiteet eivät koske. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(215) Hyväntekeväisyystarkoituksiin varoja hankkiva vähittäiskauppiaita edustava järjestö väitti, että kaikki tullit haittaisivat sen varojenkeruutoimintaa, koska se hankkii asiakkailleen ilmaiseksi jaettavia kasseja. Lisäksi järjestö totesi, että mahdollinen polkumyyntitulli vaikuttaisi myös kasseihin, joita käytetään hyväntekeväisyyteen tarkoitetun kierrätystavaran keräämiseen. Tässä yhteydessä on huomautettava, että tämäntyyppinen varainkeruu – huolimatta siitä, että sitä tehdään hyväntekeväisyystarkoituksessa – toteutetaan kaupalliselta pohjalta. Siksi sitä koskevat samat riskit kuin muutakin kaupallista toimintaa ja sitä olisi arvioitava samoin perustein. Polkumyyntitullin vaikutus kyseisiin vähittäismyyjiin ei poikkeaisi merkittävästi muihin vähittäismyyjiin kohdistuvasta vaikutuksesta. Tästä syystä väite hylättiin.

3. KULUTTAJIEN ETU

(216) Yksikään kuluttajajärjestö ei ilmoittautunut menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(217) Jotkin tuojat väittivät, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto nostaisi hintoja, jotka tulisivat asiakkaiden maksettaviksi, koska myyntihintoja mukautettaisiin tulleja vastaavasti.

(218) Kuitenkin jotkin vähittäismyyjät, kuten edellä todettiin, jakavat osan tuotteesta asiakkailleen ilmaiseksi. Näissä tapauksissa asiakkaat eivät huomaa polkumyyntitoimenpiteiden vaikutusta, elleivät kyseiset vähittäismyyjät muuta vakiintunutta käytäntöään.

(219) Keskimääräinen 10 prosentin tulli nostaisi kunkin yhteisöön tuodun pussin hintaa keskimäärin 0,086 senttiä ja kunkin yhteisössä myydyn pussin hintaa 0,016 senttiä (olettaen että kukin pussi painaa 7 g). Tällainen lisäys on vain vähäinen silloinkin, kun se tulisi kuluttajien maksettavaksi. Itse asiassa polkumyyntitullin vaikutus kuluttajiin on vielä pienempi, koska kustannus jakautuu toimitusketjun eri tasoille.

4. KILPAILUA JA KAUPPAA VÄÄRISTÄVÄT VAIKUTUKSET

(220) Sen osalta, missä määrin mahdolliset toimenpiteet vaikuttavat kilpailuun yhteisössä, vientiä harjoittavat tuottajat pystyvät vahvan markkina-asemansa ansiosta jatkamaan tiettyjen muovisäkkien, -kassien ja -pussien myyntiä. Koska tämän lisäksi yhteisössä on lukuisia tuottajia ja kolmansista maista tuodaan tuotetta runsaasti, käyttäjillä ja vähittäismyyjillä on jatkossakin runsas valikoima samankaltaisen tuotteen eri toimittajia kohtuullisin hinnoin.

(221) Tämän vuoksi markkinoilla tulee olemaan paljon toimijoita, jotka voivat tyydyttää kysynnän. Edellä esitetyn perusteella päätellään, että kilpailu todennäköisesti säilyy voimakkaana polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen.

5. YHTEISÖN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(222) Tiettyjen Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuontia koskevien toimenpiteiden käyttöönotto olisi selvästi yhteisön tuotannonalan edun mukaista. Se antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden kasvaa ja toipua polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta vahingosta. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, yhteisön tuotanto todennäköisesti vähenee entisestään ja monet toimijat joutuvat lopettamaan toimintansa. Mahdollisesti käyttöön otettavat toimenpiteet eivät myöskään vaikuta merkittävästi tuojien ja vähittäiskauppiaiden toimintaan, sillä kohtuuhintaisia säkkejä, kasseja ja pusseja – tuontituotteet mukaan luettuina – on edelleen tarjolla markkinoilla.

(223) Edellä esitetyn perusteella päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä luopua polkumyyntitullien käyttöönotosta tiettyjen Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonnissa.

H. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

(224) Polkumyyntiä, siitä johtuvaa vahinkoa ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevassa tuonnissa olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei pääsisi aiheuttamaan enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(225) Toimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan kyseisestä tuonnista aiheutuva vahinko ylittämättä kuitenkaan todettua polkumyyntimarginaalia. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi kattaa niillä tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen kokonaisvoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla myytäessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tässä laskennassa käytetty voittomarginaali ennen veroja oli 6 prosenttia samankaltaisen tuotteen myynnin liikevaihdosta, mikä edustaa kyseisen tuotannonalan tervettä kannattavuuden tasoa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, jonka tuotannonala saavutti, ennen kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi äkillisesti.

(226) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa yksinomaan kyseisistä maista peräisin olevien ja tässä asetuksessa erikseen mainittujen yritysten eli oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin.

(227) Koska yhdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua, kyseisen yrityksen ei pitäisi saada yksilöllistä polkumyyntitullia, vaikka sille on johdanto-osan 131 kappaleessa esitetyn mukaisesti laskettu polkumyyntimarginaali. Kyseisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan valmistamien tuotteiden vientiin olisi siten sovellettava keskimääräistä tullia, joka määritetään yhteistyössä toimineille otokseen kuulumattomille viejille johdanto-osan 228 kappaleessa kuvatulla tavalla.

(228) Niiden yhteistyössä toimineiden viejien osalta, joita ei valittu otokseen, kutakin maata koskeva tulli määritettiin otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella, kuten johdanto-osan 54 kappaleesta käy ilmi. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa tai liitteissä (mukaan luettuina erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(229) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) pyynnöt on toimitettava viipymättä komissiolle, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle. Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi tehtävää uusia viejiä koskevaa tarkastelua ei perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti voitu panna vireille tässä menettelyssä, koska vientiä harjoittavien kiinalaisten, malesialaisten ja thaimaalaisten tuottajien valinnassa käytettiin otantaa. Jotta kuitenkin voidaan varmistaa, että uusia vientiä harjoittavia tuottajia ja alkuperäisessä tutkimuksessa otokseen kuulumattomia yhteistyössä toimineita yrityksiä kohdellaan tasavertaisesti, katsotaan, että olisi säädettävä yhteistyössä toimineita yrityksiä koskevasta tullista, jota sovelletaan kaikkiin uusiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, jotka voivat osoittaa olevansa perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan nojalla oikeutettuja tarkasteluun.

(230) Kaikki pyynnöt uusien vientiä harjoittavien kiinalaisten tai thaimaalaisten tuottajien lisäämiseksi tämän asetuksen liitteessä I tai II oleviin luetteloihin on toimitettava viipymättä komissiolle ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti näyttö siitä, että kyseinen täyttää tämän asetuksen 2 artiklassa vahvistetut kolme edellytystä. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla liitteessä I tai II olevat otoksen keskimääräisestä tullista hyötyvien yritysten luettelot ajan tasalle.

(231) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella polkumyyntitullien olisi oltava seuraavat:

Maa	Vientiä harjoittava tuottaja	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali	Polkumyyntitulli
Kiina	Cedo (Shanghai) Limited ja Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd, Shanghai	7,4 %	39,0 %	7,4 %
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai	5,1 %	74,6 %	5,1 %
	Sunway Kordis Shanghai ja Shanghai Sunway Polysell, Shanghai	4,8 %	37,4 %	4,8 %
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd ja Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8 %	61,3 %	7,8 %
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd ja Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi	12,8 %	57,8 %	12,8 %
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd, Zhongshan	5,7 %	34,3 %	5,7 %
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Huizhou	4,8 %	30,8 %	4,8 %
	Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	8,4 %	49,3 %	8,4 %
	Kaikki muut yritykset	28,8 %	34,3 %	28,8 %
Thaimaa	King Pac Industrial Co Ltd, Chonburi ja Dpac Industrial Co., Ltd, Bangkok	14,3 %	37,4 %	14,3 %
	Multibax Public Co., Ltd, Chonburi	5,1 %	10,6 %	5,1 %
	Naraipak Co., Ltd ja Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %	29,7 %	10,4 %
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok	6,8 %	23,9 %	6,8 %
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakhonpathom	5,8 %	53,5 %	5,8 %
	Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	7,9 %	27,6 %	7,9 %
	Kaikki muut yritykset	14,3 %	37,4 %	14,3 %

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopulliset polkumyyntitullit sellaisten CN-koodeihin ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 ja ex 3923 29 90 (Taric-koodeihin 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 ja 3923 29 90 20) kuuluvien Kiinasta ja Thaimaasta peräisin olevien muovisäkkien, -pussien ja -kassien tuonnissa, jotka sisältävät polyeteeniä vähintään 20 prosenttia painostaan ja joiden paksuus on enintään 100 mikrometriä.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavissa yrityksissä valmistettujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Cedo (Shanghai) Limited ja Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd, Shanghai	7,4	A757
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai	5,1	A758
	Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. ja Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai	4,8	A760
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd ja Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8	A761
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd ja Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi	12,8	A763
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd, Zhongshan	5,7	A764
	Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd, Huizhou	4,8	A765
	Liitteessä I luetellut yritykset	8,4	A766
	Kaikki muut yritykset	28,8	A999
Thaimaa	King Pac Industrial Co., Ltd, Chonburi ja Dpac Industrial Co, Ltd, Bangkok	14,3	A767
	Multibax Public Co., Ltd, Chonburi	5,1	A768
	Naraipak Co Ltd ja Narai Packaging (Thailand) Ltd, Bangkok	10,4	A769
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok	6,8	A770
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakonpathom	5,8	A771
	Liitteessä II luetellut yritykset	7,9	A772
	Kaikki muut yritykset	14,3	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Jos uusi kiinalainen tai thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja esittää riittävän näytön komissiolle siitä, että

— se ei ole vienyt yhteisöön asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tuotteita tutkimusajanjakson (1 päivästä huhtikuuta 2004 31 päivään maaliskuuta 2005) aikana,

— se ei ole etuyhteydessä yhteenkään kiinalaiseen tai thaimaalaiseen viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä, ja

— se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavina olevia tuotteita yhteisöön toimenpiteiden perustana olevan tutkimusajanjakson jälkeen tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi yhteisöön,

neuvosto voi yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan, muuttaa 1 artiklan 3 kohtaa lisäämällä kyseisen uuden vientiä harjoittavan tuottajan liitteessä I tai II oleviin luetteloihin.

3 artikla

Menettely tiettyjen Malesiasta peräisin olevien muovisäkkien, -kassien ja -pussien tuonnin osalta päätetään.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä syyskuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

LIITE I

KIINALAISET VIENTIÄ HARJOITTAVAT TUOTTAJAT, JOTKA EIVÄT KUULUNEET OTOKSEEN

Taric-lisäkoodi A766

BEIJING LIANBIN PLASTIC & PRINTING CO LTD	Beijing
CHANGLE BEIHAI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zhuliu
CHANGLE UNITE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGLE HUALONG PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SANDELI PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SHENGDA RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGZHOU HUAGUANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Wujin
CHEONG FAT PLASTIC BAGS (CHINA) PRINTING FACTORY	Shenzhen
CHUN HING PLASTIC PACKAGING MANUFACTORY LTD	Hongkong
CHUN YIP (SHENZHEN) PLASTICS LIMITED	Shenzhen
CROWN POLYETHYLENE PRODUCTS (INT'L) LTD.	Hongkong
DALIAN JINSHIDA PACKING PRODUCTS CO., LTD	Dalian
DONG GUAN HARBONA PLASTIC & METALS FACTORY CO., LTD.	Dongguan
DONGGUAN CHERRY PLASTIC INDUSTRIAL, LTD	Dongguan
DONGGUAN FIRSTWAY PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Dongguan
DONGGUAN MARUMAN PLASTIC PACKAGING COMPANY LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NAN SING PLASTICS LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NOZAWA PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Dongguan
DONGGUAN RUI LONG PLASTICS FACTORY	Dongguan
FOSHAN SHUNDE KANGFU PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Shunde
FU YUEN ENTERPRISES CO.	Hongkong
GOLD MINE PLASTIC INDUSTRIAL LIMITED	Jiangmen
GOOD-IN HOLDINGS LTD.	Hongkong
HANG LUNG PLASTIC FACTORY (SHENZHEN) LTD	Shenzhen
JIANGMEN CITY XIN HUI HENGLONG PLASTIC LTD.	Jiangmen
JIANGMEN TOPTYPE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jiangmen
JIANGMEN XINHUI FENGZE PLASTIC COMPANY LTD.	Jiangmen
JIANGYIN BRAND POLYTHENE PACKAGING CO., LTD.	Jiangyin
JINAN BAIHE PLASTIC PRODUCTS COMPANY LIMITED	Jinan
JINAN CHANGWEI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jinan
JINAN CHENGLIN PLASTIC PRODUCTS COMPANY LTD.	Jinan
JINAN MINFENG PLASTIC CO., LTD.	Jinan
JINYANG PACKING PRODUCTS (WEIFANG) CO. LTD	Qingzhou
JUXIAN HUACHANG PLASTIC CO., LTD	Liuguanzhuang

JUXIAN HUAYANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
KIN WAI POLY BAG PRINTING LTD.	Hongkong
LAIZHOU JINYUAN PLASTICS INDUSTRY & TRADE CO., LTD.	Laizhou
LAIZHOU YUANXINYIE PLASTIC MACHINERY CO., LTD.	Laizhou
LICK SAN PLASTIC BAGS (SHENZHEN) CO., LTD.	Shenzhen
LINQU SHUNXING PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Linqu
LONGKOU CITY LONGDAN PLASTIC CORPORATION LTD.	Longkou
NEW CARING PLASTIC MANUFACTORY LTD.	Jiangmen
NEW WAY POLYPAK DONGYING CO., LTD.	Dongying
NINGBO HUASEN PLASTHETICS CO., LTD.	Ningbo
NINGBO MARUMAN PACKAGING PRODUCT CO. LTD.	Ningbo
POLY POLYETHYLENE BAGS AND PRINTING CO.	Hongkong
QINGDAO NEW LEFU PACKAGING CO., LTD.	Qingdao
RALLY PLASTICS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
RIZHAO XINAO PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
DONGGUAN SEA LAKE PLASTIC PRODUCTS MANUFACTURING CO., LTD.	Dongguan
SHANGHAI HANHUA PLASTIC PACKAGE PRODUCT CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI HUAYUE PACKAGING PRODUCTS CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI LIQIANG PLASTICS INDUSTRY CO., LTD.	Zhangyan
SHANGHAI MINGYE PLASTICS GOODS COMPANY LIMITED	Shanghai
SHANGHAI QUTIAN TECHNOLOGY INDUSTRY DEVELOPMENT CO. LTD.	Shanghai
SHANTOU ULTRA DRAGON PLASTICS LTD.	Shantou
SHAOXING YUCI PLASTICS AND BAKELITE PRODUCTS CO., LTD.	Shangyu
SHENG YOUNG INDUSTRIAL (ZHONGSHAN) CO., LTD.	Zhongshan
SUPREME DEVELOPMENT COMPANY LIMITED	Hongkong
TAISHING PLASTIC PRODUCTS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
TIANJIN MINGZE PLASTIC PACKAGING CO., LTD.	Tianjin
UNIVERSAL PLASTIC & METAL MANUFACTURING LIMITED	Hongkong
WAI YUEN INDUSTRIAL AND DEVELOPMENT LTD	Hongkong
WEIFANG DESHUN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HENGSHENG RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HONGYUAN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HUASHENG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG KANGLE PLASTICS CO., LTD.	Changle
WEIFANG LIFA PLASTIC PACKING CO., LTD.	Weifang
WEIFANG XINLI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUANHUA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUJIE PLASTICS PRODUCTS CO., LTD.	Weifang

WEIHAI WEIQUAN PLASTIC AND RUBBER PRODUCTS CO. LTD.	Weihai
WINNER BAGS PRODUCT COMPANY (SHENZHEN) LIMITED	Shenzhen
WUI HING PLASTIC BAGS PRINTING (SHENZHEN) COMPANY LIMITED	Shenzhen
XIAMEN EGRET PLASTICS CO., LTD.	Gaoqi
XIAMEN RICHIN PLASTIC CO., LTD	Xiamen
XIAMEN UNITED OVERSEA ENTERPRISES LTD.	Xiamen
XIAMEN XINGXIA POLYMERS CO., LTD	Xiamen
XIAMEN XINYATAI PLASTIC INDUSTRY CO. LTD.	Xiamen
XINHUI ALIDA POLYTHENE LIMITED	Xinhui
XINTAI CHUNHUI MODIFIED PLASTIC CO., LTD	Xintai
YANTAI BAGMART PACKAGING CO., LTD.	Yantai
YANTAI LONGQUAN PACKAGING MATERIAL CO. LTD.	Yantai
YAU BONG POLYBAGS PRINTING CO., LTD.	Hongkong
YINKOU FUCHANG PLASTIC PRODUCTS. CO., LTD.	Yingkou
YONGCHANG (CHANGLE) PLASTIC INDUSTRIES CO., LTD.	Weifang
ZHANGJIAGANG YUANHEYI PAPER & PLASTIC COLOR PRINTING & PACKING CO., LTD	Zhangjiagang
ZHONGSHAN DONGFENG HUNG WAI PLASTIC BAG MFY	Zhongshan
ZHONGSHAN HUANGPU TOWN LIHENG METAL & PLASTIC FACTORY	Zhongshan
ZHUHAI CHINTEC PACKING TECHNOLOGY ENTERPRISE CO. LTD	Zhuhai
ZIBO WEIJIA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zibo

LIITE II

THAIMAALAISET VIENTIÄ HARJOITTAVAT TUOTTAJAT, JOTKA EIVÄT KUULUNEET OTOKSEEN

Taric-lisäkoodi A772

APPLE FILM CO., LTD	Samutprakarn Province
C P PACKAGING INDUSTRY CO., LTD.	Bangkok
K. INTERNATIONAL PACKAGING CO., LTD.	Samutsakorn
POLY WORLD CO., LTD.	Bangkok
SIAM FLEXIBLE INDUSTRIES CO., LTD	Samutsakorn
THAI GRIPTECH CO. LTD. et SUPER GRIP CO., LTD.	Bangkok
THANTAWAN INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Nakornphathom
UNITY THAI PRODUCTS CO., LTD. et UNITY THAI PRODUCTS (1999) CO., LTD.	Bangkok
UNIVERSAL POLYBAG COMPANY LTD.	Chonburi
ZIPLAS INTERNATIONAL CO LTD	Bangkok